

raport z działalności

2016/2017

Foto: Pion Fotografia

od otwarcia nowej siedziby minęło półtora sezonu

W tym czasie pokazaliśmy 13 premier oraz prawykonania. Rozpoczęliśmy „Francuzami”, w końcu częścię możemy grać nasze wielkie tytuły, ostatnio 121 raz zagraliśmy „(A)pollonię”. W samym sezonie 2016/2017 zaprosiliśmy blisko 81 tysięcy widzów na 611 wydarzeń. Formuła centrum kultury zobowiązuje, konsekwentnie poszerzamy pole naszych zainteresowań. Stara hala warsztatowa w nowej odsłonie autorstwa Małgosi Szczęśniak i Łukasza Kwietniewskiego była świadkiem wielu wyjątkowych sytuacji artystycznych. Naszej wiary w taniec jako coraz mocniejszej niezależnej dyscypliny i w twórców przemawiających nowym językiem, trudnych do zdobycia czarodziejskich gór muzyki, działań wideo, prac pogranicza, tłumów, które przyszły na wykłady o literaturze, filmie, teatrze nowoczesnym i starożytnym. Kompletów i niejednokrotnie nadkompletów na widowni.

O książki spieraliśmy się z Sylwią Chutnik, Hanną Krall i Szczepanem Twardochem, o filmy z Agnieszką Graff i Tomaszem Kolankiewiczem, słuchaliśmy oper i noise'owych koncertów, w teatralnym chórze słychać było mocne głosy – hardcorowego Markusa Öhrna, poety Borczucha, silnych kobiet – Anny Smolar i Marty Górnickiej. Ten wielogłos jest naszą siłą.

Tylko w ostatnich miesiącach współpracowaliśmy z Centrum Nauki Kopernik, Teatrem 21, Gutek Film, Instytutem Goethego, Festiwalem Rozdroże, Pożarem w Burdelu. Nie konkurujemy – wierzymy, że razem znaczy lepiej.

Hala i Świetlica stały się przystanią dla dzieci i rodziców (210 wydarzeń dla dzieci), lubią nas psy, które licznie przybyły na seans filmowy specjalnie dla nich zorganizowany. Dobrze czujemy się w roli współgospodarzy z Warsem i Sawą, Pardon To Tu oraz Czującym Barbarzyńcą i zapewne czują to także nasi goście, których wciąż przybywa wieczorami i w porze obiadów, wpadają po szybkie książkowe zakupy i na spotkania literackie. W weekendy łąka przed Świetlicą zamienia się w przestrzeń piknikową i plac zabaw, a plac – w kąpielisko i tor wyścigowy dla rowerków i hulajnóg.

Jesteśmy gościnni – pokazywaliśmy projekty m.in. z Berlina, Poznania, Krakowa, Zurychu, Paryża, Bydgoszczy, Burdąga, Rotterdamu, Giessen, Mińska, Amsterdamu, Colchester. Mamy ambicję wynagradzania warszawskiej publiczności braku międzynarodowego festiwalu teatralnego, chcemy zapewnić widzom kontakt z najbardziej inspirującymi zjawiskami europejskiej sztuki. Ale chcemy także Europie pokazywać to, co ważne u nas. Wiosną 2017 roku zaprosiliśmy kuratorów i programatorów na „Generation After. Showcase. Pokaz najnowszych zjawisk polskiej sceny teatralnej i tanecznej”. Przez 3 dni pokazaliśmy 19 spektakli. Zaprosiliśmy 80 gości z 26 krajów, reprezentujących 69 instytucji. Drugą edycję planujemy na wiosnę 2018 roku. Z naszymi spektaklami byliśmy m.in. w Bazylei, Wilnie, Rio de Janeiro, Paryżu, Trondheim. Kolejny raz przenieśliśmy teatr w inny wymiar podczas gdyńskiego Open'era. Kilka dni temu wróciliśmy z Zurychu z główną nagrodą dla „Jednego gestu” Wojtka Ziemilskiego.

Sezon rozpoczęliśmy „Biblią” Michała Zadary, o której Dariusz Kosiński w Tygodniku Powszechnym napisał entuzjastycznie, że jest doświadczeniem radosnym. Przed nami jeszcze premiery Krystiana Lupy, Krzysztofa Garbaczewskiego i Krzysztofa Warlikowskiego. Dużo współczesnego muzycznego kanonu, który trzeba znać, dwa kuratorskie cykle tańca, pasjonujące tematy wykładów, wstrząsające spektakle z Francji i Szwajcarii, które zawojowały europejskie festiwale, wydarzenia dedykowane dzieciom. Wybierzemy się w przyszłość z Anną Karasińską, którą Tomasz Plata zaprosił do futurystycznego projektu Teatr 2118. Będziemy mieli okazję po raz pierwszy w Polsce zobaczyć filmy awangardowego mistrza Wernera Schroetera.

Hasło Lawrence'a Weinera, które zdematerializowało się kilka lat temu z fasady CSW, „O wiele rzeczy za dużo, by zmieścić w tak małym pudełku”, spokojnie mogłoby pojawić się na murze naszej hali. Tyle że my wciąż chcemy więcej i więcej. W styczniu będzie 10. rocznica istnienia naszego teatru. Dzięki za ten dotychczasowy parkur. Rozpędzamy się!

**hasło
l. weinera:
„o wiele
rzeczy za
dużo, by
zmieścić w
tak małym
pudełku”,
spokojnie
mogłoby
pojawić się
na murze
naszej hali**

w sezonie
2016/2017

611

WYDARZEŃ

81 000

WIDZÓW

10

PREMIER

210

WYDARZEŃ
DLA DZIECI

196

WYDARZEŃ
BEZPŁATNYCH

222

WYDARZENIA
EDUKACYJNE

spektakle repertuarowe

---

29 WRZEŚNIA – 2 PAŹDZIERNIKA 2016

kabaret warszawski

Reżyseria: Krzysztof Warlikowski
Liczba przedstawień: 6
Liczba widzów: 1420 + 1315 (tournee) = 2735

---

17 – 19 PAŹDZIERNIKA 2016

pinokio

Reżyseria: Anna Smolar
Liczba przedstawień: 4
Liczba widzów: 676

---

7 – 10 PAŹDZIERNIKA 2016, 2 – 5 MARCA 2017

anioly w ameryce

Reżyseria: Krzysztof Warlikowski
Spektakl gościnny TR Warszawa
Liczba przedstawień: 8
Liczba widzów: 3185

---

22 – 23 PAŹDZIERNIKA 2016

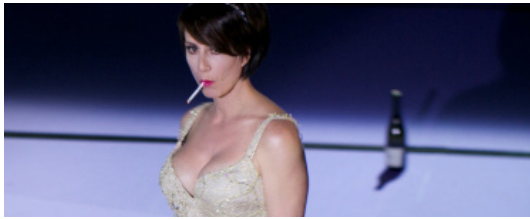

elementarz

Reżyseria: Michał Zadara
Liczba przedstawień: 16
Liczba widzów: 711

---

27 – 30 PAŹDZIERNIKA, 27 KWIETNIA – 3 MAJA

francuzi

Reżyseria: Krzysztof Warlikowski

Liczba przedstawień: 17

Liczba widzów: 3653 + 4838 (tournee) = 8491

---

6 – 8 LISTOPADA 2016, 11 – 14 MAJA 2017

piotruś pan

Reżyseria: Łukasz Kos

Liczba przedstawień: 10

Liczba widzów: 1801

---

15 – 18 GRUDNIA 2016

(a) pollonia

Reżyseria: Krzysztof Warlikowski

Liczba przedstawień: 8

Liczba widzów: 999 + 1950 (tournee) = 2949

---

3 – 5 LUTEGO 2017

koniec

Reżyseria: Krzysztof Warlikowski

Liczba spektakli: 3

Liczba widzów: 977

---

10 – 12 LUTEGO 2017

opowieści afrykańskie wg szekspira

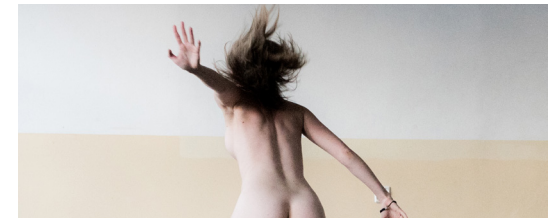
Reżyseria: Krzysztof Warlikowski

Liczba przedstawień: 3

Liczba widzów: 811

---

13 –14, 23 LUTEGO 2017

złote demony

Choreografia: Maria Stokłosa

Liczba przedstawień: 3

Liczba widzów: 196

---

23 – 25 LUTEGO 2017

apokalipsa

Reżyseria: Michał Borczuch

Liczba przedstawień: 10

Liczba widzów: 643 + 1562 (tourné) = 2205

---

1 – 3 KWIETNIA 2017

nancy. wywiad

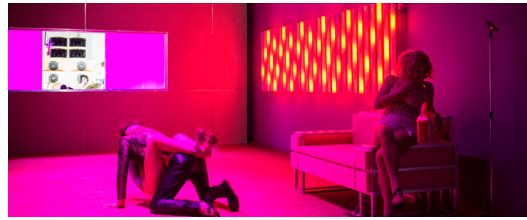
Choreografia: Claude Bardouil

Liczba przedstawień: 3

Liczba widzów: 334

---

18 – 20 MAJA 2017

exhausted/wyczerpani

Choreografia: Claude Bardouil

Liczba przedstawień: 4

Liczba widzów: 438

---

1 – 3 LIPCA 2017

życie seksualne dzikich

Reżyseria: Krzysztof Garbaczewski

Liczba przedstawień: 3

Liczba widzów: 623

nagrody

Październik 2016

_____ Nominacja do nagrody magazynu **Aktyvist Nocne Marki** w kategorii **Miejsce Roku**. Uzasadnienie: „Warto było czekać na otwarcie wyremontowanej siedziby Nowego Teatru i znosić wycieczki do Wawra. Gmach przy Madalińskiego 15ni, pachnie i już z daleka zaprasza do spędzenia choćby kilku chwil na jego terenie. Nowy Teatr wziął sobie do serca frazę „nowe otwarcie” i w kilka miesięcy pokazał, jak powinna wyglądać przestrzeń teatralna. Spektakle zespołów z całej Europy, instalacje artystyczne, panele dyskusyjne, do tego kawiarnia, księgarnia i przepiękne miejsce spotkań. A zespół Warlikowskiego? Cóż, robi swoje i mamy wrażenie, że w tych murach znalazł przestrzeń, w której jeszcze bardziej rozwija skrzydła”.

Styczeń 2017

_____ Projekt wnętrz Nowego Teatru autorstwa Małgorzaty Szcześniak i Łukasza Kwietniewskiego nominowany do **Property Design Awards 2017**, nagrody dla najlepszych inwestycji komercyjnych i publicznych otwartych/ukończonych w Polsce od lutego 2016 roku do lutego 2017 roku.

Marzec 2017

_____ **Wdech 2016** w kategorii **Miejsce Roku** od redakcji Co Jest Grane 24. Uzasadnienie: „Piękna przestrzeń, świetnie zaadaptowana. Z dawnej bazy MPO po latach przebudowy narodził się nowoczesny teatr. Codziennie coś się tu dzieje: od spektakli przez koncerty po spotkania. Miejsce od razu wpisało się w kulturalną mapę Warszawy, ale też i w sąsiedzką mapę Mokotowa, m.in. dzięki licznym wydarzeniom, na które wstęp jest bezpłatny, ale też dobrze zaopatrzonej księgarni i kawiarni”

Foto: Aneta Wojciechowska / Sztuka i Architektura

wyjazdy

Foto: materiały Teatru

9-10.09.2016	Apokalipsa reż. M. Borczuch, Theaterfestival Basel 2016, Bazylea / Basel (Szwajcaria)
10-11.10.2016	Kabaret warszawski reż. K. Warlikowski, Festiwal Sirenos, Wilno / Vilnius (Litwa)
22-23.10.2016	Apokalipsa reż. M. Borczuch, festiwal Tempo, Rio de Janeiro (Brazylia)
5-6.11.2016	Jeden gest reż. W. Ziemilski, Menu Spaustuve, Wilno (Litwa)
18-25.11.2016	Francuzi reż. K. Warlikowski, Theatre National de Chaillot, Paryż / Paryż (Francja)
2-3.12.2016	Francuzi reż. K. Warlikowski, La Filature, Miluza / Mulhouse (Francja)
6.12.2016	Apokalipsa reż. M. Borczuch, wtw://strefy_kontakt 2016, Wrocław
9.12.2016	Jeden gest reż. W. Ziemilski, Avant Garden, Trondheim (Norwegia)
23.03.2017	Indianie reż. J. Sobczyk, CK Zamek, Poznań
15.05.2017	Jeden gest reż. W. Ziemilski, Kaliskie Spotkania Teatralne, Kalisz
18.05.2017	Henrietta Lacks reż. A. Smolar, Kaliskie Spotkania Teatralne, Kalisz
21.05.2017	Jeden gest reż. W. Ziemilski, festiwal Bliscy Nieznajomi, Poznań
31.05.2017	Jeden gest reż. W. Ziemilski, festiwal Teatralna Karuzela, Łódź
10-11.06.2017	Apokalipsa reż. M. Borczuch, Festival TheAtrium, Kłajpeda / Klaipeda (Litwa)
28.06-1.07.2017	(A)pollonia reż. K. Warlikowski, Open'er Festival, Gdynia
28.06-1.07.2017	Henrietta Lacks reż. A. Smolar, Open'er Festival, Gdynia
21-23.08.2017	Jeden gest reż. W. Ziemilski, Zürcher Theater Spektakel, Festival Zürich / Zurych (Szwajcaria)

program artystyczny
———— teatr

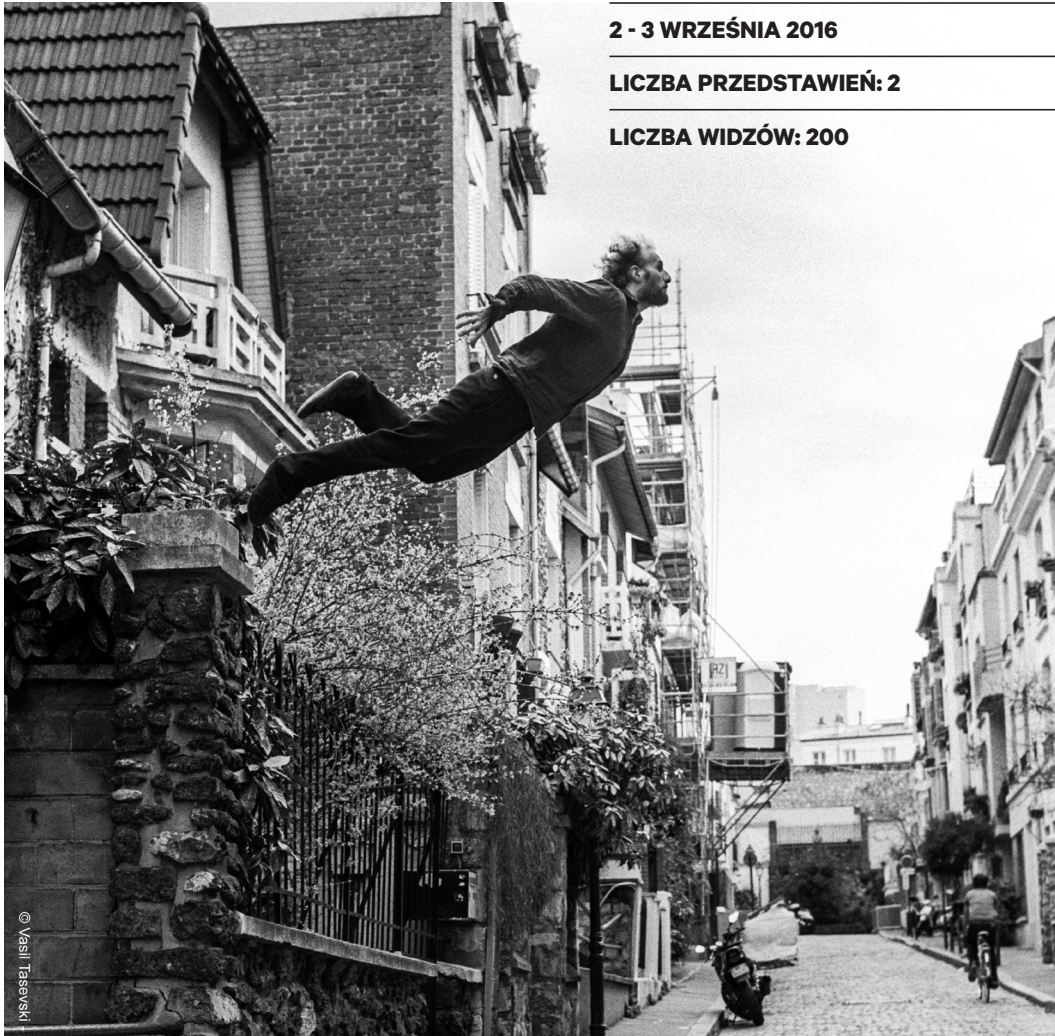

pustka. ćwiczenia z cyrku

2 - 3 WRZEŚNIA 2016

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 200

© Vasil Tasevski

Trudno o bardziej gorzką metaforę życia niż syzyfowe prace. Znalezienie własnej drogi i przyjemności – w niekończącym się powtarzaniu, upartym dążeniu do kolejnych celów, bez jakiegokolwiek gwarancji sukcesu – to paradoksalnie najstodsze zwycięstwo. Spektakl Fragana Gehlker wywodzi się z nurtu Nowego Cyrku. Konwencja pokazu cyrkowego służy w nim nie do prezentacji akrobatycznych umiejętności artystów, ale żeby zadać pytanie o sens życia, granice ryzyka i przestrzeń pustki pomiędzy widzami, a tym jednym śmiałkiem, który może spaść w każdej chwili.

Ten cyrk przyprawia o zimne poty, wywołuje napady śmiechu, skurcze szyi, ale przede wszystkim przypomina, że żyjemy! Dzięki wszechobecnej nieprzewidywalności i humorowi zachwyci zarówno dzieci jak i dorosłych. Dzięki temu spektaklowi to właśnie formie cyrku, który nadal częściej kojarzymy z fizycznymi wyczynami niż intelektualnym doświadczeniem, zawdzięczamy najwspanialszą lekcję filozofii.

Catherine Makereel, Le Soir

Metafora absurdu ludzkiej egzystencji. Ale też ekspresja ogromnej siły życia.

Emmanuelle Bouchez, Télérama

POMYSŁ, SCENARIUSZ, AKROBACJE Fragan Gehlker
MUZYKA, PERFORMER Alexis Auffray
DRAMATURGIA Maroussia Diaz Verbèke
KOPRODUCENCI La Verrerie, Pôle National des Arts du Cirque Languedoc-Roussillon, Alès; La Cascade, Maison des Arts du Clown et du Cirque, Pôle National des Arts du Cirque, Bourg-Saint-Andéol; Le Cirque Jules Verne, Pôle National des Arts du Cirque Picardie, Amiens; Le Centre National des Arts du Cirque (CNAC), Châlons-en-Champagne.

henrietta lacks

2 – 4 WRZEŚNIA 2016, CENTRUM NAUKI KOPERNIK, PREMIERA W RAMACH FESTIWALU „PRZEMIANY”

22 – 25 KWIETNIA, NOWY TEATR, PREMIERA

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 8 / LICZBA WIDZÓW: 1916

Foto: Magda Hueckel

Spektakl Henrietta Lacks jest próbą przywrócenia pamięci o kobiecie, która ukrywa się za skrótem HeLa. To nazwa nieśmiertelnych komórek, które doprowadziły do przełomu w nauce – komórek pobranych z jej organizmu przed śmiercią. Te komórki żyją do dziś, po niej nie został ślad. Twórcy snują fantazję o niemożliwym spotkaniu między protagonistami z przeszłości. Dopuszczają do konfrontacji, do której nigdy nie doszło. Padają słowa długo powstrzymane, wymazywane. Zabierają głos ci, którzy dotychczas go nie mieli.

Spektakl zadaje pytania o granice nauki, o naturę eksperymentowania na drugim człowieku, o prawa człowieka względem własnego ciała, o fobie społeczne dotyczące postępu i jego potencjalnych ekscesów.

Udana próba przypomnienia postaci dawczyni komórek Hela, w której znalazło się miejsce na wykład z medycyny, show Oprah Winfrey z pytaniami z bioetyki, a także śpiew i taniec.
Aneta Kyzioł, Polityka

SCENARIUSZ Anna Smolar, Marta Malikowska, Maciej Pesta, Sonia Roszczuk, Jan Sobolewski
REŻYSERIA I DRAMATURGIA Anna Smolar
KOSTIUMY Anna Met
MUZYKA I OPRACOWANIE MUZYCZNE Natalia Fiedorczyk-Cieślak
ASYSTENT REŻYSERA Jan Jeliński
WYSTĘPUJĄ Marta Malikowska, Sonia Roszczuk, Maciej Pesta, Jan Sobolewski

KOPRODUKCJA Centrum Nauki Kopernik, festiwal „Przemiany”
PARTNER SPEKTAKLU Fundacja Onkocafe – Razem Lepiej

premiery — jeden gest

---

24 –27 WRZEŚNIA 2016, 7-8 LUTEGO 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 13

LICZBA WIDZÓW: 558 + 551 (TOURNEE) = 1109

PREMIERA W REŻYSERII WOJTKA ZIEMIŁSKIEGO

„Jeden gest” to rzecz o językach migowych. To spektakl o porozumiewaniu się ze światem – światem słyszających i światem innych Głuchych. Interesuje mnie komunikacja - przekazywanie

(i wytwarzanie, przetwarzanie) wiedzy, emocji, kultury. Jeśli język określa rzeczywistość („Granice mojego języka są granicami mojego świata”, jak to opisuje Wittgenstein), to czego możemy dowiedzieć się o świecie z języków Głuchych? Co w ich doświadczeniach komunikacji jest uniwersalne, a co – wyjątkowe? (I jakim cudem nikt z moich przyjaciół nie ma Głuchych przyjaciół?)
Wojtek Ziemilski

„Jeden gest” to spektakl ważny – nie dlatego, że podejmuje istotny temat społeczny, dość rzadko reprezentowany w sztuce (...), lecz także dlatego że oferuje niecodzienny sposób opowiadania historii. Zdystansowany, nielinearny, fragmentaryczny,

niejednoznaczny i dowcipny - a to szczególnie rzadkie, zwłaszcza w tego typu projektach, bazujących przede wszystkim na tożsamości wykonawców.

Stanisław Godlewski, Gazeta Wyborcza

REŻYSERIA Wojtek Ziemilski
SCENOGRAFIA, WSPÓŁPRACA REŻYSERSKA Wojciech Pustoła
REŻYSERIA ŚWIATEŁ Artur Sienicki
MUZYKA Aleksander Żurowski
KOSTIUMY Krystian Jarnuszkiewicz
OBSADA Marta Abramczyk, Jolanta Sadłowska, Paweł Sosiński, Adam Stoyanov

Foto: Kobas Laksa

upadki. odcinek 2

Foto: Marta Ankiersztejn

4 – 5 PAŹDZIERNIKA 2016

LICZBA: PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 122

WSTĘP WOLNY

SPEKTAKL GOŚCINNY TEATRU 21

Akcja rozgrywa się w hotelu w dalekiej Mongolii. Aktorzy zdobyli pieniądze na wycieczkę all inclusive. Ekskluzywny hotel ma ofertę dla osób z dodatkowym chromosomem. Co spotka aktorów? Czy cena luksusu nie okaże się zbyt wysoka?

OBSADA Grzegorz Brandt, Anna Drózd, Teresa Foks, Maja Kowalczyk, Daniel Krajewski, Barbara Lityńska, Anna Łuczak, Aleksander Orliński, Michał Pęszyński, Aleksandra Skotarek, Cecylia Sobolewska, Marta Stańczyk, Piotr Swend, Magdalena Świątkowska
REŻYSERIA, SCENARIUSZ Justyna Sobczyk
TEKSTY aktorzy Teatru 21
SCENARIUSZ, DRAMATURGIA Justyna Lipko-Konieczna
SCENOGRAFIA, KOSTIUMY Wiśła Nicieja
PARTNER Narodowy Bank Polski
WSPÓŁPRACA Fundacja Win-Win, Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera, Instytut Teatralny, Szustow. Kultura i komunikacja

Premiera: 22 maja 2015

klauni, czyli o rodzinie. odcinek 3

7 PAŹDZIERNIKA 2016

SPEKTAKL TEATRU 21 W RAMACH FESTIWALU ZGROMADZENIA. SZTUKA WSPÓLNOTY

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 55

Członkami zespołu Teatru 21 są uczniowie oraz absolwenci szkoły „Dać Szansę”, osoby z zespołem Downa i autyzmem. Początkowo grupa pracowała nad nietypowymi szkolnymi przedstawieniami jasełkowymi, z czasem zaczęła realizować spektakle autorskie. W ciągu 10 lat dodatkowe zajęcia z teatru zmieniły się w pracę, za którą aktorzy otrzymują wynagrodzenie. Teatr 21 jest jedynym tego typu teatrem w Polsce. W swoim spektaklu Teatr 21 nawiązuje do tradycji cyrku, w którym jeszcze na początku XX w. prezentowano odmiennosc. Pokazy miały charakter teatralnego show i cieszyły się ogromną popularnością. Jak zmieniła się obecność osób z niepełnosprawnościami w przestrzeni publicznej? Czy znaleźliśmy już sposób na integrację?

REŻYSERIA Justyna Sobczyk
PREMIERA 17 grudnia 2015

dybuk

---

13 – 14 PAŹDZIERNIKA 2016

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 576

Foto: Monika Stolarska

SPEKTAKL GOŚCINNY W REŻ. ANNY SMOLAR
Z TEATRU POLSKIEGO W BYDGOSZCZY

W dzisiejszym świecie hejt się banalizuje. To rodzaj przemocy, na który często się nie reaguje. Co to mówi o nas samych? „Dybuk” to efekt zespołowej pracy, wspólnej refleksji nad mechanizmami przemocy, z którymi młodzi ludzie mierzą się w szkole. Historia zmarłego chłopaka, który powraca jako duch, jest opowieścią o winie indywidualnej i zbiorowej. Nauczyciele i uczniowie zmagają się z tragiczną śmiercią jednego z nich. Wystawiają Dybuka i zapożyczonymi słowami konfrontują się z własnym sumieniem. Żydowska rzeczywistość duchowa i obyczajowa początku XX wieku, choć obca i egzotyczna, staje się dla nich narzędziem do mówienia o sobie. Zanurzają się w fikcji i urzeczywistniają dawno zapomniany świat, dzięki czemu odsłaniają to, co wyparte i wstydlive w ich społeczności.

To historia miłości, niepozbawionej grozy, ale przekraczającej granice światów, konwencji oraz teatru. Nie jest to zabawa niewinna. Spektakl jest efektem zespołowej pracy, wspólnej refleksji dotyczącej mechanizmów przemocy, z którymi młodzi ludzie mierzą się w szkole. Historia zmarłego chłopaka, który powraca jako duch jest

opowieścią o winie indywidualnej i zbiorowej. O świecie, w którym hejt się banalizuje. O grzechu zaniechania i jego konsekwencjach. O tym, co nasze kozły ofiarne opowiadają o nas samych.

TEKST Ignacy Karpowicz oraz zespół aktorski,
inspirowany „Dybukiem” Szymona Anskiego

REŻYSERIA Anna Smolar

SCENOGRAFIA, KOSTIUMY Anna Met

MUZYKA Natalia Fiedorczyk

REŻYSERIA ŚWIATEŁ Michał Głaszczka

OBSADA Mirosław Guzowski, Hanna Maciąg,
Irena Melcer, Maciej Pesta, Sonia Roszczuk, Jan
Sobolewski, Michał Wanio, Małgorzata Witkowska

PRODUKCJA Teatr Polski w Bydgoszczy

PRZY WSPARCIU Instytutu Teatralnego im. Zbigniewa
Raszewskiego

PREMIERA 4 grudnia 2015

---

21 – 22 PAŹDZIERNIKA 2016

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 172

SPEKTAKL GOŚCINNY MONSTER TRUCK
I TEATRU THIKVA

Trzej aktorzy z zespołem Downa wcielają się w role tradycyjnych mieszkańców Mongolii. Ze względu na wygląd osoby z zespołem Downa bywają obraźliwie nazywane mongołami. Ubrani w grube futra przechadzają się przed publicznością, demonstrując „autentyczne zachowania mongolskie”. Sceneria nawiązuje do „ludzkich zoo”, których popularność w Europie zbiegła się w czasie z odkryciami dr Langdona Downa. Przedstawienie igra z naszymi osądami i przesądami na temat „obcych”, prowokuje dyskusję na temat upośledzenia, jakim są zarówno kolonializm, jak i rasizm. Dzięki temu „Dzingis chan” tworzy przestrzeń dla wzburzenia i empatii, lęku i fascynacji, projekcji i refleksji.

Nie sposób domyślić się, czy aktorzy Thikwy są świadomi tego, co robią, i czy nie ma w tym pewnej nuty ironii – jest to jeden ze sprytnych elementów tego wyjątkowego wieczoru meta-teatru, który wzbudza zarówno niepewność, jak i czystą radość.
Tanz

■ dzingis chan. monster truck

AUTORZY I AKTORZY Sabrina Braemer, Jonny Chambilla, Manuel Gerst, Sahar Rahimi, Oliver Rincke, Mark Schroppel, Ina Vera

DRAMATURGIA Marcel Bugiel

MUZYKA Mark Schroppel

PRODUKCJA Monster Truck

WSPÓŁPRACA Theater Thikwa

KOPRODUKCJA FFT Dusseldorf, Pumpenhaus Munster, Ringlokschuppen Mulheim & Sophiensaele Berlin

Pokaz w ramach obchodów polsko-niemieckiego roku jubileuszowego 2016 ŚWIĘTUJEMY! Zorganizowanego przez Goethe-Institut i Ambasadę Niemiec z okazji 25-lecia Traktatu o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy.

Wydarzenie towarzyszące:

democratic disco

LICZBA UCZESTNIKÓW: 80

WSTĘP WOLNY

Każdy mógł przejąć dowodzenie nad imprezą, przygotować 15-minutową składankę ulubionych utworów i przynieść ją do tearu, by rozbujać tłumy własnym setem.

situation rooms

---

16 – 22 LISTOPADA 2016

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 28

LICZBA WIDZÓW: 560

SPEKTAKL GOŚCINNY RIMINI PROTOKOLL.
WIELOKANAŁOWA INSTALACJA WIDEO

„Situation Rooms” zbiera opowieści dwudziestu osób z różnych kontynentów, których życiorysy ukształtowała broń. To plan filmowy odtwarzający zglobalizowany świat pistoletów i granatów z napędem raketowym, karabinów szturmowych i dronów, rządzących i uchodźców, stając się wyprawą ku zaskakującym rejonom i skrzyżowaniom.

Obrazy stworzone z narracji mieszkańców tego świata zaczynają się poruszać, a publiczność porusza się szlakiem wyznaczonym przez kamery. Stopniowo zasiedla przestrzeń, prowadzona przez to, co widzi i słyszy. Widzowie nie siedzą naprzeciwko spektaklu, żeby oglądać i oceniać go z zewnątrz; Zamiast tego usidlanani są w sieć incydentów, wślizgują się w perspektywy bohaterów, których śladami poruszają się już inni widzowie.

Foto: Ruhrtriennale / Jörg Baumann

...wplatanie rzeczywistości w to, co się dzieje, jest cechą charakterystyczną sztuki Rimini Protokoll. Wszyscy obecni biorą aktywny udział, a jednocześnie technologia pozwala im zachować dystans. (...) Trzymające w napięciu doświadczenie teatralne, którego fascynująca bezpośredniość robi wrażenie na każdym, kto się w nim znajduje.
Annete Stiekele, Die Welt

KONCEPCJA, REŻYSERIA, SCENARIUSZ Helgard Haug, Stefan Kaegi, Daniel Wetzel (Rimini Protokoll)

SCENOGRAFIA Dominic Huber / blendwerk

WIDEO Chris Kondak

DŹWIĘK Frank Böhle

PRODUKCJA Rimini Apparat, Ruhrtriennale

KOPRODUKCJA Schauspielhaus Zürich, SPIELART festival & Münchner Kammerspiele, Perth International Arts Festival, Grande Halle et Parc de la Villette Paris, HAU – Hebbel am Ufer, Künstlerhaus Mousonturm Frankfurt am Main, Onassis Cultural Center-Athens

SFINANSOWANE PRZEZ German Federal Cultural Foundation oraz the Regierende Bürgermeister of Berlin - Senate Chancellery - Cultural Affairs

PRZY WSPARCIU OS-cillation GmbH

TŁUMACZENIE NA JĘZYK POLSKI Dorota Krzywicka-Kaindel

W WERSJI POLSKIEJ WYSTĄPILI Wojciech Kalarus, Grzegorz Kwiecień, Mateusz Lewandowski, Sebastian Łach, Bartłomiej Magdziarz, Joanna Niemirska, Bartosz Wesolowski, Grzegorz Woś

Pokazy w ramach obchodów polsko-niemieckiego roku jubileuszowego 2016 ŚWIĘTUJEMY! Zorganizowanego przez Goethe-Institut i Ambasadę Niemiec z okazji 25-lecia Traktatu o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy.

szpital nieświętej rodziny

premiera

Foto: Katarzyna Chmura-Cegielkowska

---

28 GRUDNIA – 6 STYCZNIA

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 9

LICZBA WIDZÓW: 3644

PREMIERA KOLEJNEGO ODCINKA „POŻARU W BURDELU” W NOWYM TEATRZE

Rok 2016 to był dziwny rok. Po przyjęciu przez Sejm ustawy o nacjechnologii w całej Polsce powstają luksusowe kliniki położnicze – Fabryki Patriotów. Po obaleniu HGW w Warszawie rządzonej przez komisarza Andrzejczuka zamknięte zostają niepokorne teatry, trzeci sektor jest prześladowany, a artyści w poszukiwaniu pracy zatrudniają się w prorządowych serialach. Hipsterzy z Placu Zbawiciela mobilizują się i tworzą podziemne telewizje, niezależne zespoły filmowe i wytwórnie płytowe. Dziewczyny z Charlotte stają się prekursorkami punka latte i jako Żelazne Waginy nagrywają bożonarodzeniowy album z feministycznymi antykolędami, w których opowiadają o porodowych horrorach, aborcjach i nacjechnologii. Nowo powołany szef Biura Kultury Narodowej Bożydar Augustyniak próbuje przeszkodzić w premierowym koncercie, przebiera się za Mikołaja i porywa Charlotte do Fabryki Patriotów. Żelazne Waginy nie odpuszczają i w przebraniu kolędników dostają się do Fabryki. Czy uda im się odbić Charlotte gabinetu profesora Maxa Hardkora i nagrać kolejną płytę? Jak powstrzymać nacjechnologię? Czy opozycyjny zryw uda się przekształcić w skuteczne działanie?

MUZYKA Michał Górczyński

SCENARIUSZ Maciej Łubieński, Michał Walczak

REŻYSERIA Michał Walczak

ŻELAZNE WAGINY W SKŁADZIE Monika Babula, Karolina Czarnecka, Anna Krotoska, Agnieszka Przepiórska, Magda Dubrowska, Nela Gzowska, oraz Eliza Borowska, Maria Maj, Mariusz Laskowski, Paweł Aigner

Foto: Magda Hueckel

sonata widm

---

premiera

---

20 STYCZNIA 2017

LICZBA SPEKTAKLI: 12

LICZBA WIDZÓW: 1824

PREMIERA SPEKTAKLU W REŻYSERII
MARKUSA ÖHRNA

Markus Öhrn to jeden z najbardziej interesujących reżyserów europejskich, odważnie proponujący własną teatralną poetykę wywiedzioną ze sztuki wideo. Jego trylogia: „Contes d’amour”, „We Love Africa and Africa Loves Us” oraz „Bis zum Tod” była prezentowana na najbardziej prestiżowych festiwalach teatralnych w Europie. „Sonata widm” Augusta Strindberga to pierwszy zrealizowany przez Öhrna tekst dramatyczny.

„Sonata widm” to widowisko grozy, w którym Öhrn włamuje się do tekstu Strindberga, docierając tą metodą do jego najgłębszych struktur i znaczeń. Tytułowe widma to my sami, nasze prawdziwe ja. Öhrn jest przekonany, że dziś „odcięliśmy się od wszystkiego, co psuje nasz wizerunek. Jesteśmy bardzo fit, mówimy tylko to, co poprawne, ale w ciemności zachowujemy się zupełnie inaczej. Żyjemy w złudzeniu, że jesteśmy dobrzy, ale nie jesteśmy”. Punkowy Strindberg czy po prostu punkowy teatr Öhrna to doświadczenie, które na zawsze odmienia poglądy na teatr i jego subwersywną moc. Öhrn wykopuje Strindberga z grobu i każe mu wampiryzować nasz święty, moralny spokój.

Na potrzeby spektaklu powstał nowy przekład „Sonaty widm”. Autorką jest Anna Topczewska. Tłumaczenie dramatu na język polski zostało dofinansowane ze środków Swedish Arts Council.

„Sonata widm” staje się więc w Nowym Teatrze filozoficzną parodią - parodią, bo w tak rozpoznanym świecie rozum też jest obiektem niedorzecznym, przypomina wijącego się na kręgosłupie potworka z „Martwicy mózgu”. Nieludzki upiorny kamerzysta, który montuje widowisko w transmisji nad sceną; kasandryczne organy, które otwierają i kończą spektakl, zamykając go w kiczowatej klamrze; zwyrodniali bohaterowie o przerośniętych łbach i idiotycznych głosikach. Wszystko to może bawić, ale

gdzieś podskórnie niepokoi. Nawet hiacynty, które hoduje córka Pułkownika w przydomowej oranżerii - one także straszą. W ten sposób, okrężną drogą, Markus Öhrn wprowadza nas w sam środek słynnego inferno Strindberga. I nie odnosi się wcale do depresyjnych epizodów z życia dramaturga. Jednostkę chorobową zmienia w tragikomiczną filozoficzną tezę. Przy okazji tworzy także przedziwny, pomyłony świat, jakiego w teatrze jeszcze nie miałem okazji zobaczyć.

Paweł Soszyński, Dwutygodnik.com

Popęd destrukcji zbiera swoje plony. Spożywana w jednym z boksów wieczera przeradza się w katastrofę. Postacie krztuszą się, ktoś charczy, fruwią rozgniecione krakersy, rozlewa się krew. Nie można już zatrzymać spirali dezintegracji. Groza jest o tyle szczególna, że podszyta prześmiewczością. Ma to jakiś niepokojący sens. W piekle nie ma dostojności cierpienia. Jest tylko kpina.

Agata Tomaszewicz, Teatr dla Was

Markus Öhrn jest oczywiście cynicznym kokietem, czekającym na wściekłe reakcje zblazowanej intelektualnej „warszawki”, stałej i wiernej publiczności Teatru Nowego, ale jest to także kokieteria w służnej sprawie. To wściekłość dla estetyki, nie dla treści przedstawienia. Widma zamiast kreacji, brzydkie przester w miejsce narcystycznych glissand idoli z teamu Warlikowskiego. Tego nie robi się kotu?»

Łukasz Maciejewski, AICT Polska

REŻYSERIA, SCENOGRAFIA, DŹWIĘK Markus Öhrn

RZEŻBA Wojciech Pustoła

RZEŻBA HARFY Tilda Lovell

WIDEO Jakob Öhrman

REŻYSERIA ŚWIATEŁ Marta Pruska

INTERPRETACJA Walkirii Linus Öhrn, Janne Lounatuuri

ADAPTACJA Trio fortepianowego D-dur „Duch”, op. 70 nr 1 Ludwika van Beethovena Jan Duszyński

OBSADA Ewa Dałkowska, Bartosz Gelner, Helena Gąsiejewska, Małgorzata Hajewska-Krzysztofik, Wojciech Kalarus, Marek Kalita, Maria Łozińska, Joanna Niemirska, Jakob Öhrman, Piotr Polak, Jacek Poniedziałek, Magdalena Popławska

PRZEKŁAD Anna Topczewska

ASYSTENT REŻYSERA Romuald Krężel

ASYSTENCI DO SPRAW KOSTIUMÓW Krystian Jarnuszkiwicz, Katarzyna Sankowska

WYKONANIE MASEK Julia Cieślak

ASYSTENTKA DO SPRAW WIDEO Hanna Maciąg

PRODUCENTKA Anna Czerniawska

ASYSTENTKA PRODUKCJI Ewa Towarek

WARSZTATY BONDAGE Dasniya Sommer

rechnitz próba

---

23 STYCZNIA 2017

LICZBA WIDZÓW: 100

WSTĘP WOLNY

PRÓBA OTWARTA I DYSKUSJA O KSIĄŻCE
ELFRIEDE JELINEK „RECHNITZ (ANIOŁ
ZAGŁADY)”

Dramat nawiązuje do masakry na około dwustu przymusowych robotnikach w austriackim Rechnitz w nocy z 24 na 25 marca 1945 roku. Brutalnej masowej zbrodni nigdy nie wyjaśniono, sprawcy nie zostali ujęci, ciała nie odnaleziono. Tekst Jelinek daje możliwość przyjrzenia się, jak dziś funkcjonuje język w debacie publicznej, jakimi konwenansami jest obarczony sposób mówienia o zbrodniach i ludobójstwie. Im bardziej zbliżamy się do krateru potworności, tym większa jest siła, z jaką język broni się przed prawdą, umykając w meandryczne frazy, bon moty, które deformują i zaciemniają sens.

PRZEKŁAD Monika Muskała

REŻYSERIA Katarzyna Kalwat

OBSADA Justyna Wasilewska, Lech Łotocki, Jacek Beler, Gabriela Muskała, Tomasz Tyndyk

między placem bohaterów i rechnitz. austiackie rozliczenie

---

23 STYCZNIA 2017

LICZBA WIDZÓW: 100

WSTĘP WOLNY

Rozmowa z udziałem Moniki Muskały i Katarzyny Kalwat. "Między 'Placem Bohaterów' a 'Rechnitz'. Austriackie rozliczenia" to książka o odkłamywaniu historii. Znalazły się w niej rozmowy z Elfriede Jelinek, Gerhardem Rothem, Peterem Turrinim i Ulrichem Seidlem, a także rozmowy o Thomasie Bernhardzie i Wernerze Schwabie. To twórcy austriaccy, którzy wkładali palec w ranę, domagając się rozmowy o tym, co wyparte i zapomniane. Również za ich sprawą austriackie społeczeństwo, po kilkudziesięciu latach uśpienia zbiorowego sumienia mitem „pierwszej ofiary Hitlera”, dokonywało rewizji pamięci i przejmowało odpowiedzialność.

PROWADZENIE Adam Lipszyc

WSPÓLORGANIZATORZY Korporacja Ha!art, Austriackie Forum Kultury

Foto: materiały Organizatora

zew ██████████ cthulhu premiery

Foto: Kobas Laksa

---

24 - 29 MARCA, 1 - 4 CZERWCA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 9

LICZBA WIDZÓW: 2437

Przedstawienie inspirowane najoryginalniejszymi opowiadaniem H. P. Lovecrafta – *Bestia w Jaskini*, *Kolor z innego wszechświata*, Muzyka Ericha Zanna, *Szepczący w ciemności*, *Cień spoza czasu*, *Zew Cthulhu*.

H.P. Lovecraft, którego teksty Houellebecq nazwał „literaturą marzeń, którą gardzi krytyka”, dokonał rzeczy równie trudnej co założenie nowej religii – zbudował w swoich opowieściach integralny mit o Cthulhu – odwiecznych starych bogach, których cywilizacja poprzedzała pojawienie się człowieka na Ziemi.

Teraz, ku przerażeniu bohaterów-narratorów opowieści, dawni bogowie wracają, by siać terror i grozę. Jej źródła tkwią nie tylko w mitologii, lecz w skazie i pęknięciach w samych bohaterach, którzy na nasze podobieństwo tworzą portret współczesnego społeczeństwa. Wciąż zadajemy sobie pytanie, co nas czeka? Co będzie dalej? Przedstawienie Michała Borczucha inspirowane horrorem wyłaniającym się z konkretnej wizji rzeczywistości odpowiada na to pytanie. Czekają nas to, co musi się wydarzyć w horrorze. Nie możemy o tym pisać. Musicie tego doświadczyć sami.

Borczuch w bardzo indywidualny sposób przygląda się kondycji człowieka współczesnego, prześwietlając jednocześnie wszystkie jego neurozy, obezwładniającą go nudę krzyżującą się z obrzydzeniem wobec świata. Oddaje przeczucie nadchodzącego przełomu. Otwiera przed odbiorcą bardzo czuły świat, w którym może się zanurzyć i przeglądać. Refleksja pojawia się później, najpierw uwalniają się emocje.

Kinga Kurysia, e-teatr.pl

Mało jest w Polsce reżyserów, którzy posiadają tak wybitną wyobraźnię sceniczną, pozwalającą płynnie i znaczeniowo łączyć sceny, wątki, czy postaci, w wyniku czego powstają inteligentne, nieoczywiste, piętrowe metafory teatralne.

Domagalasiekultury.pl

Nie zdziwię się, jeśli w tym momencie ktoś zapyta, czy to wszystko może składać się na jakąś spójną

całość? Otóż tak! Może to być zasługa bardzo ciekawej i funkcjonalnej scenografii, ale wydaje mi się, że coś innego sprawiło, że spektakl jest płynny i konsekwentny. To wprowadzenie do niego tonu bardzo intymnej opowieści, czasem improwizowanych dialogów, co sprawia, że nie oglądamy spektaklu, który bawi się klasyką fantastyki, lecz jest to opowieść o nas: o naszych lękach, również tych dotyczących przyszłości. Puentą jest rozmowa ojca z synkiem o przyszłości, w której wszystko może być inaczej, niżbyśmy chcieli.

Kinga Dunin, Krytyka Polityczna

REŻYSERIA Michał Borczuch

SCENARIUSZ, DRAMATURGIA Tomasz Śpiewak

SCENARIUSZ oparty częściowo na improwizacjach aktorskich

SCENOGRAFIA, KOSTIUMY Dorota Nawrot

MUZYKA Bartosz Dziadosz Pleq

REŻYSERIA ŚWIATEŁ Jacqueline Sobiszewski

ASYSTENTKA REŻYSERA Sylwia Merk

OBSADA Dominika Biernat, Bartosz Gelner, Małgorzata Hajewska-Krzysztofik, Zygmunt Małanowicz, Monika Niemczyk, Marta Ojrzyńska, Piotr Polak, Jacek Poniedziałek, Krzysztof Zarzecki

Częścią spektaklu jest rzeźba "Üsküdar" Jana Domicza oraz prace z cyklu "Long day's journey into the night" Mateusza Choróbskiego. Dzięki uprzejmości Galerii Wschód.

wszystko o mojej matce

Foto: Klaudyna Schubert

8 KWIETNIA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 789

SPEKTAKL GOŚCINNY W REŻ. MICHAŁA BORCZUCHA Z TEATRU ŁAŻNIA NOWA

Spektakl tytułem nawiązuje do filmu Pedro Almodovara, nie jest jednak jego teatralną adaptacją. To osobisty projekt Michała Borczucha i Krzysztofa Zarzeckiego inspirowany postaciami ich matek, które w latach 1986 i 1998 zmarły na raka. To przedstawienie dorosłych synów, pólsierot,

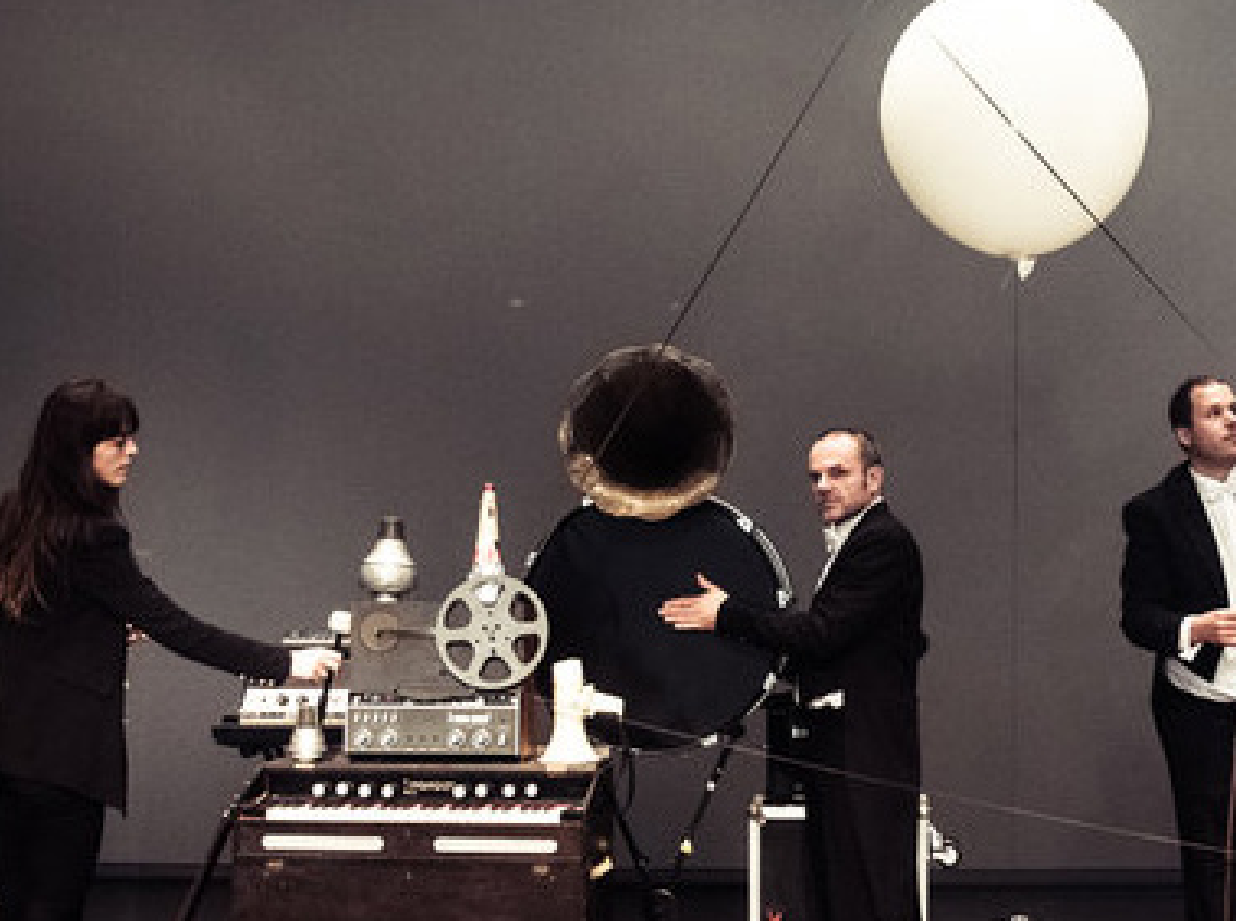

którzy mają do dyspozycji jedynie strzępy pamięci dziecka i nastolatka. Z pomocą zaproszonych do projektu aktorek i realizatorów chcą opowiedzieć o niemożliwej (bo zdeformowanej przez pamięć) historii odchodzenia matki lub nawet fascynacji jej chorobą, odbiorem choroby w kontekście przemian społeczno-politycznych w Polsce pod koniec lat 80. i 90.

Zdobzwaca Grand Prix podczas 9. Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Boska Komedia.

REŻYSERIA Michał Borczuch
TEKST, DRAMATURGIA Tomasz Śpiewak
SCENOGRAFIA Dorota Nawrot
MUZYKA Bartosz Dziadosz Pleq
REŻYSERIA ŚWIATŁA Jacqueline Sobiszewski
MULTIMEDIA Michał Dobrucki
OBSADA Dominika Biernat, Iwona Budner, Monika Niemczyk, Marta Ojrzyńska, Halina Rasiakówna, Krzysztof Zarzecki, Ewelina Żak
GŁOS Barbara Kinga Majewska
PRODUKCJA Teatr Łażnia Nowa

PREMIERA 22 kwietnia 2016

unusual weather phenomena project

Foto: Tabea Hüberli

---

21 – 24 KWIETNIA 2017

LICZNA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 364

SPEKTAKL GOŚCINNY W REŻ. THOMA LUZA

W 1974 roku amerykański fizyk William R. Corliss w „Podręczniku niezwykłych zjawisk przyrodniczych” skatalogował potwierdzone naukowo lecz niezwykle rzadko obserwowane cuda natury, m.in. deszcz padający wstecz, poczwórny układ zaćmienia słońca lub odwrócony porządek pół roku. Zauważył, że studiowanie dziwactw i zjawisk anomalnych pomaga zrozumieć świat.

Szwajcarski artysta Thom Luz i współpracujący z nim kompozytor Mathias Weibel oparli swój "Unusual Weather Phenomena Project" na opisach zjawisk przyrodniczych Corlissa i ich muzycznych rekonstrukcjach.

Czterech wyjątkowych muzyków wciela się w prezenterów pogody i serwuje nam symfonię zjawisk pogodowych na puzon, skrzypce Stroha, czyli trąbko-skrzypce, magnetofon i światło. To cudowne zbliżenie pomiędzy rzeczywistością i wszystkim tym, czego nie potrafimy zrozumieć.

W tym poetyckim teatrze muzycznym dokonuje się zastanawiająca zmiana – tym razem to nie my mówimy o pogodzie, interpretując jej zjawiska według zasad realizmu magicznego, ale ona mówi o nas.

REŻYSERIA, POMYSŁ, SCENOGRAFIA Thom Luz

MUZYKA Mathias Weibel

KOSTIUMY I ŚWIATŁO Tina Bleuler

WYSTĘPUJĄ Michael Flury, Martin Hofstetter, Mara Miribung, Evelinn Trouble, Mathias Weibel

PREMIERA 10 marca 2016 Gessneralee Zurich

KOPRODUKCJA Gessneralee Zurich, Théâtre de Vidy Lausanne, Kaserne Basel, Südpol Luzern, Theater Chur

PARTNER SPEKTAKLU Centrum Nauki Kopernik

hymn do miłości

17 – 18 CZERWCA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 445

WARSZAWSKA PREMIERA SPEKTAKLU
W REŻYSERII MARTY GÓRNICKEJ

HYMN DO MIŁOŚCI na orkiestrę, chór pluszaków i innych to spektakl o Europie, która zwiera szyki. Kolejne narody podnoszą okrzyk: Oddajcie nam nasz kraj! A Polacy gorliwie stają w tym chórze.

To też spektakl o tym, że każdy naród lubi zapominać. A ludzie-bomby są już tak wkurzeni, że wybuchają. I w ten sposób wszystko się powtarza. Więc specjalnie dla nas chór zaśpiewa Piosenkę o Zapominalskim Narodzie:

HYMN do MIŁOŚCI zamyka europejski tryptyk reżyserki wokół MATKI COURAGE. Obraz orkiestry grającej w obozach Zagłady i temat Holokaustu staje się dla Górnickiej punktem wyjścia do poruszenia wątków narastających w Europie tendencji nacjonalistycznych i kryzysu

migracyjnego. W libretcie do Hymnu... reżyserka demonstruje przemoc języka dzisiejszej polityki: sięga po szerzący się w Internecie język nienawiści, cytuje wypowiedzi fundamentalistycznych bojowników i terrorystów (m.in. fragmenty 2083. Europejskiej Deklaracji Niepodległości – manifestu Andersa Breivika, przemówienia przywódcy ISIS Abu-Bakra i Ben Ladena) wystąpienia polityków, i zderza je z popowymi piosenkami i frazami patriotycznych pieśni. Wykorzystuje muzyczne i rytualne struktury, przywołuje pieśni narodowe i fragmenty liturgii, żeby zapytać, gdzie prowadzi nas zlepiająca się z nich pieśń.

KONCEPT, REŻYSERIA, TEKST LIBRETTA Marta Górnicka
MUZYKA Teoniki Rozynek
CHOREOGRAFIA Anna Godowska
DRAMATURGIA Agata Adamiecka
SCENOGRAFIA Robert Rumas
KOSTIUMY Anna Maria Karczmarska
Lalki Konrad Czarkowski (Kony Puppets)
REŻYSERIA ŚWIATEŁ Artur Sienicki

OBSADA Sylwia Achu, Pamela Adamik, Anna Andrzejewska, Maria Chleboś, Konrad Cichoń , Piotr B. Dąbrowski, Tymoteusz Dąbrowski , Maciej Dużyński, Anna Maria Gierczyńska, Paula Głowacka, Maria Haile, Wojciech Jaworski, Borys Jaźnicki, Katarzyna Jaźnicka, Ewa Konstanciak, Irena Lipczyńska, Kamila Michalska, Izabela Ostolska, Filip Piotr Rutkowski, Michał Sierosławski, Ewa Sołtysiak, Ewa Szumska, Krystyna Lama Szydłowska, Kornelia Trawkowska, Anastazja Żak

PREMIERA 21 stycznia 2017

Foto: Magda Hueckel

program artystyczny
———— taniec

Foto: 2016.cialoumysl.pl

festiwal ciało / umysł

SPEKTAKLE GOŚCINNE I WYDARZENIE
TOWARZYSZĄCE

5 – 8 PAŹDZIERNIKA 2016

**LICZBA PRZEDSTAWIEŃ I WYDARZEŃ
TOWARZYSZĄCYCH: 10**

LICZBA: WIDZÓW: 1200

Ideą organizowanego od 1995 roku międzynarodowego festiwalu Ciało/Umysł jest wyszukiwanie najciekawszych nurtów i kierunków światowej oraz polskiej sztuki tańca. C/U konsekwentnie prezentuje nowe tendencje w choreografii, wspiera kreatywność i nową jakość. Program prezentowany w Nowym Teatrze ma charakter interdyscyplinarny, przedstawia twórców dzieł oryginalnych i ważnych, artystów, którzy dotykają złożonych problemów politycznych i społecznych, eksperymentują z formą i inspirują rozmowę o sprawach kultury.

ORGANIZATOR Fundacja Ciało/Umysł
PARTNERZY ARTNERS, Open Latitudes, przy wsparciu Programu Kultura Unii Europejskiej, Węgierski Instytut Kultury

Spektakle:

TO JEST GALA

Ironiczna gra podejmuje temat celebrowania wernisaży, gali i bankietów. Drink, słowo otwarcia, trzydaniowy posiłek, aukcja, oprawa muzyczna to dla Martina Schicka elementy budujące elitarność i fałsz świata artystycznego. Proponuje odrzucenie luksusu i skupienie się na wspólnym doświadczeniu.

KONCEPCJA, WYKONANIE, SCENOGRAFIA, DRAMATURGIA
I PRODUKCJA Martin Schick (Szwajcaria)
WSPÓŁPRACA Festiwal C/U
Prezentacja na C/U w ramach Open Latitudes, przy wsparciu Programu Kultura Unii Europejskiej

BATAILLE I ŚWIT NOWYCH DNI

Sześcioro tancerzy, czerpiąc ze wskazań Bataille'a, śledzi drogę własnej socjalizacji, aby dotrzeć do rejonów, w których język zawodzi. Poszukują utraconej spontaniczności, wskrzeszają w sobie potrzebę przekroczenia zasad. Duet Krawczyński/Godowska od lat wypracowuje pogłębione metody uprawiania teatru i tańca w oparciu o psychologię analityczną Carla Gustava Junga i psychologię procesu Arnolda Mindella.

SCENARIUSZ I REŻYSERIA Sławek Krawczyński
CHOREOGRAFIA Anna Godowska
TANCERZE Aleksandra Bożek-Muszyńska, Natalia Dinges, Paweł Grała, Bartosz Ostrowski, Łukasz Przytarski, Zofia Tomczyk
MUZYKA I REALIZACJA DŹWIĘKU Peter Łyczkowski
Produkcja Art Stations Foundation by Grażyna Kulczyk
KOPRODUKCJA Fundacja Ciało/Umysł, 20 Międzynarodowe Spotkania Teatrów Tańca, Centrum Kultury w Lublinie

CORPORATION, INCORPORATED

Gorzki elaborat o sztuce w kapitalizmie. Nowe strategie pracy w korporacjach wkraczają w przestrzeń teatru, ludzie w nim pracujący używają języka do tej pory zarezerwowanego dla sfery biznesu. W odpowiedzi na nowe modele produkcji, cięcia finansowe i wzrost znaczenia prywatnego kapitału w branży artystycznej trzeba zająć stanowisko. Bezlitosne wpisywanie działań twórczych w mechanizm zorientowany na postęp i wzrost sprawia, że każdy dzisiejszy akt jest już częścią sztuki jutra.

KONCEPCJA, REALIZACJA I WYKONANIE Martin Schick
PRODUKCJA General Performances, Monty Antwerp,
PSA Shanghai, Hongkong Arts Center
Prezentacja na C/U w ramach Open Latitudes, przy
wspieraniu Programu Kultura Unii Europejskiej

THE OX (TYTUŁ ROBOCZY)

Ludzie uważają, że są najważniejszymi istotami na Ziemi. Nauczyli się nie dostrzegać, że ich ciała i umysły są kształtowane i kontrolowane przez innych. Przestrzeń fikcji może posłużyć za wentyl, dlatego pięć osób spotyka się w teatrze, aby odciąć się od niepokojów współczesności. W tym bunkrze, pokojowej przestrzeni iluzji chronią się przed niebezpieczeństwem. W oparciu o własne fantazje grupa próbuje tworzyć rzeczywistość od nowa i nadać znaczenie otaczającej ją pustce.

CHOREOGRAFIA Csaba Molnár
TWÓRCY-PERFORMERZY Emese Cuhorka, Csaba Molnár,
Viktor Szeri, Zsófia Vadas Tamara, Júlia Vavra
ŚWIATŁO Kata Dézsi
DRAMATURGIA Armin Szabó-Székely
PRODUKCJA SIN Production
PARTNER Węgierski Instytut Kultury

LUZIE IDEALNI

Przestrzeń teatralna jest podobna do filmowej pod jednym względem – z jednej strony jest patrzący, z drugiej ten, na kogo się patrzy. Odbior dzieła to zwyczajny akt konsumpcji. Dziesięciu performerów w nieoznaczonej przestrzeni próbuje odczarować podział na produkcję i konsumpcję spektaklu. Otwierają choreografię na działanie w czasie rzeczywistym, włączając elementy

interakcji w kompozycję. Każdy gest, wezwanie, prośba lub wskazówka zaciera granice między przedstawieniem i publicznością.

NA PODSTAWIE *Det perfekte menneske* Jorgen Leth
SCENARIUSZ I REŻYSERIA Martyna Miller
CHOREOGRAFIA Irad Mazliah
PRODUCENT Fundacja C/U, Warsaw Dance
Department

TECHNIKA DZIELENIA CHLEBA

Martin Schick podejmuje śledztwo dotyczące sprzecznej istoty działalności charytatywnej. Pieniądz zostaje użyty jako rekwizyt, aby pokazać doprowadzoną do absurdu sztukę wymiany darów.

KONCEPCJA, WYKONANIE, SCENOGRAFIA, DRAMATURGIA I
PRODUKCJA Martin Schick (Szwajcaria)
WSPARCIE FINANSOWE Nestlé Fondation Pour l'Art, Pro
Helvetia
Prezentacja na C/U w ramach Open Latitudes, przy
wspieraniu Programu Kultura Unii Europejskiej

DZIEWIĄTA

Zachodnia cywilizacja sięgnęła do nowych form bestialstwa. W imię wartości europejskich budujemy zasięki, degradujemy inne kultury, nazywając ich przedstawicieli gwałcicielami, kryminalistami czy zwierzętami. Dyplomaci wciąż mówią o projekcie pokoju, którego podstawą jest wojna. Sześć osób na scenie, nagich i podejrzanym, niedoskonałych i przeciętnych, mierzy się z arcydziełem naszej cywilizacji, majestatyczną Dziewiątą Symfonią Beethovena.

KONCEPCJA, REŻYSERIA, SCENOGRAFIA Bojan Jablanovec
CHOREOGRAFIA Anita Wach
PERFORMERZY Loup Abramovici, Grega Zorc, Jaka Lah,
Anita Wach, Magdalena Tuka, Korina
Kordova
PRODUKCJA Via Negativa
PARTNERZY Bunker Ljubljana, A Part Festival
Katowice, Fundacja Ciało/Umysł

GO! GO! DANCE

Całonocny, 12-godzinny taniec zakończony wspólnym śniadaniem.

Foto: Aleksandra Osowicz

stany wyśnione

---

15 – 16 PAŹDZIERNIKA 2016

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 102

SPEKTAKL ANNY NOWICKIEJ W RAMACH CYKLU
„AKTYWIZM TAŃCA. PRZESTRZENIE
CHOREOGRAFII”

Czwórka performerów zabiera widzów w podróż w sferę podświadomości, zagłębiając się w świat zmysłów i wyobraźni, komponując wspólną drogę poprzez jawę i sen. Proces śnienia pozwala odkrywać nieprzewidywalne, zaskakujące obrazy, stające się podstawą praktyki ruchowej i stanowiące trzon spektaklu. To wielowarstwowy spektakl, w którym rzeczywistość przeplata się z fikcją, a performerzy zwinnie nawigują pomiędzy realnym a wymarzo- nym, widzialnym a niewidzialnym, przypatrując się swoim dziełom i bawiąc się ze wzrokiem widowni. „Stany Wyśnione” poruszają temat intymności doświadczenia i stawiają pytanie o to, co się dzieje w momencie jego upublicznienia.

KONCEPT, CHOREOGRAFIA Anna Nowicka

WYKONANIE, WSPÓLPRACA ARTYSTYCZNA Burkhard Körner,
Aleksandra Osowicz, Weronika Pelczyńska

DRAMATURGIA Eleonora Zdebiak

MUZYKA Wojtek Urbański

KOSTIUMY Kiss the future - Tanja Padan

STRONA WIZUALNA Aleksandra Osowicz

W DIALOGU Z Bonnie Buckner

PRODUKCJA Art Stations Foundation by Grażyna
Kulczyk

warsztaty

---

z bonnie buckner

15-16 PAŹDZIERNIKA 2016

LICZBA SPOTKAŃ: 2

LICZBA UCZESTNIKÓW: 25

Bonnie Buckner, autorka książki „Dream Your Self into Being”, wykładała psychologię poznawczą i politologiczną oraz storytelling z zakresu transmediów. Jej praca akademicka skupia się na poznawczej roli obrazu w stosunku do tożsamości i zmiany społecznej. Jej zajęcia koncentrowały się na tematach doświadczania relacji i ćwiczeniach wizualizacyjnych ze snami jako narzędziu osobistego i duchowego rozwoju.

mezze

---

17 PAŹDZIERNIKA 2016

LICZBA SPOTKAŃ: 1

LICZBA UCZESTNIKÓW: 25

WSTĘP WOLNY

DYSKUSJA O TAŃCU

Kameralne spotkanie, w którym zaproszeni goście mają szansę w atmosferze swobodnej rozmowy wymienić się spostrzeżeniami dotyczącymi obejrzanego spektaklu. Uczestnicy spotykają się wokół nakrytego papierowym obrusem stołu, na którym każdy może zapisać myśli wywołane rozmową. Mezze kończy się wspólnym odczytaniem tego, co zostało napisane na obrusie.

happiness

---

3 LISTOPADA 2016

W RAMACH FESTIWALU „ROZDROŻE”

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 1

LICZBA WIDZÓW: 394

**SPEKTAKL GOŚCINNY GUY WEIZMANA
I RONI HAVERA**

Z dynamiką i humorem artyści opowiadają o poszukiwaniu szczęścia przez dalekich od ideału antybohaterów. Przedstawienie, inspirowane filmem „Happiness” amerykańskiego reżysera Todda Solondza, to mix absurdalnej, słodko-gorzkiej komedii z ekspresyjnym tańcem do granej na żywo, porywającej muzyki. Twórcy spektaklu to: działający w Holandii, cenieni izraelscy choreografowie Guy Weizman i Roni Haver oraz kompozytorzy Frank Wienk (Binkbeats, Slagwerk Den Haag) i Niels Broos (Kytteman Orchestra).

Zespół tańca współczesnego Club Guy & Roni po raz pierwszy gościł w Warszawie. Grupa kierowana przez Guy Weizmana i Roni Haver zyskała uznanie widzów europejskich teatrów i festiwali, m.in w Paryżu, Rzymie, Berlinie, Madrycie i na Jacob's Pillow Festival w Stanów Zjednoczonych. W międzynarodowym składzie działającej od 2002 roku grupy występuje Polak Igor Podsiadły, laureat nagrody Swana dla najlepszego tancerza tańca współczesnego w Holandii w 2014 roku.

REŻYSERIA I CHOREOGRAFIA Guy Weizman i Roni Haver
 MUZYKA Frank Wienk i Niels Broos
 KIEROWNICTWO MUZYCZNE Fedor Teunisse
 TANIEC Davey Bakker, Camilo Chapela, Roni Haver, Angela Herenda, Sofiko Nachkebiya, Adam Peterson, Igor Podsiadły
 MUZYKA WYKONYWANA NA ŻYWO Jonathan Bonny, Enric Monfort, Frank Wienk
 SCENOGRAFIA Ascon de Nijs
 KOSTIUMY Slavna Martinovic
 ŚWIATŁO Wil Frikken

to

26 – 27 LISTOPADA 2016, 18 – 19 LUTEGO 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 4

LICZBA WIDZÓW: 309

SPEKTAKL CHOREOGRAFICZNY MARTY ZIÓŁEK

ta choreografia zaczyna się od poczynań
prywatnych, intymnych, wstydlivych
ta choreografia zainteresowana jest przedmiotem
martwym
ta choreografia ufa konstrukcji i fikcji artystycznej
ta choreografia skład hołd tworam sztucznym,
sobowótrom, automatom, homunkulusom
ta choreografia jest bandytą, kradnie i przetwarza
ta choreografia myśli, pamięta i interesuje się
czasem
ta choreografia nie jest w czasie terażniejszym
ta choreografia jest atrapą

Ziółek łączy bezczelność, poczucie humoru i
artystyczny nonkonformizm z wnikliwą analizą
popkulturowych mechanizmów. (..) W „To”
zamiast słynnego „pokoiku z dzieciństwa”, który
Kantor starał się odtworzyć na scenie, Ziółek
rekonstruuje teledyskowe blue boxy, mnożąc w
nich popkulturowe projekcje: strzepy choreografii i
ikoniczne pozy muzycznych gwiazd
Paweł Soszyński | Dwutygodnik.com

*„To” jest wielopiętrowym królestwem fikcji.
Z jednej strony mamy do czynienia z wymyślaniem
siebie, które polega zarazem na projektowaniu
odpowiedniej „stylówki” i na przenoszeniu „ja”
w przestrzeń cyfrową, czyli na zwielokrotnianiu
poziomów obecności „ja”. Z drugiej – z tradycyjnym
tworzeniem opowieści. Ziółek przewrotnie zrównuje
konieczność autokreacji z przyjemnością czerpaną
z układania historii nieprawdziwych.*
Alicja Müller | taniecPOLSKA.pl

KREACJA I PERFORMANS Korina Kordova, Robert
Wasiewicz, Marta Ziółek

WYSTĘPUJĄ Iza Szostak, Robert Wasiewicz, Marta
Ziółek

GOŚCIE SPECJALNI

PIOSENKARKA Olga Mysłowska

SAKSOFONISTA Natan Kryszk

VOGUERKA Magdalena Marcinkowska

Foto: Tomasz Ówiertnia

---

13 – 14 GRUDNIA 2016

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 60

SPEKTAKL OLI MACIEJEWSKIEJ W RAMACH CYKLU „AKTYWIZM TAŃCA. PRZESTRZENIE CHOREOGRAFII”

W Tektonie punktem, w którym rozpoczyna się choreograficzna spekulacja, jest granica pomiędzy materią a ciałem, ludźmi, kamieniami oraz ich reprezentacjami. W starożytnej Grecji terminem tektōn określano rzemieślników pracujących w kamieniu. Znany geolog, dr Jan Zalasiewicz, w wywiadzie dla „The Guardian” powiedział, że w przyszłości Ziemię zdominują gigantyczne szczury; ta ponura geologiczna prognoza sugeruje, że ludzka cywilizacja zostanie zniszczona. Opowieść o szczurach przejmujących Ziemię potwierdza metamorficzne właściwości rzeczy.

Tekton to prawdziwy gabinet mineralnych osobliwości. W kamieniu Ola Maciejewska śledzi nasze wzniosłe, poetyckie, małe i żałosne próby odcisnięcia śladu na historii planety.

Laurence Wagner

KONCEPCJA I PERFORMANS Ola Maciejewska

WSPÓLPRACA/SCENOGRAFIA Ieva Kabasinskaite

WSPÓLPRACA/ŚWIATŁO Thomas Laigle

WSPÓLPRACA/KOSTIUM Valentine Solé

MUZYKA Rene van Trier, Thomas Laigle, Carl Stone

Produkcja Elodie Perrin | so we might as well Dance

Koprodukcja Productiehuis Rotterdam, Théâtre de l'Usine

Foto: Dorothée Thèbert-Filliger

tekton

Foto: Katarzyna Szugajew

SO [REDACTED] emotional

---

7 – 8 STYCZNIA, 20 – 21 MAJA 2017,

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 4

LICZBA WIDZÓW: 290

PREMIERA SPEKTAKLU PRZEMKA KAMIŃSKIEGO,
MATEUSZA SZYMANÓWKI I MARTY ZIÓŁEK
W RAMACH CYKLU „AKTYWIZM TAŃCA.
PRZESTRZENIE CHOREOGRAFII”

Przeładowane emocjonalnie formy krążą w sieci i poza nią, rzeźbiąc powierzchnie naszych ciał i tożsamości. Teatr jest „maszyną uczuć”, wytwarzającą i wprawiającą w ruch afekty, emocje i nastroje.

„So Emotional” przygląda się zdolności ciała do działania i oporu oraz indywidualnej i kolektywnej transformacji. Na scenie performerzy zasiedlają obrazy ekstazy i rozpacz, gniewu i strachu, wykorzystując emancypacyjny potencjał ruchu do ich rozszczelniania. Jeżeli ciało jest polem bitwy, a afekt jest nowym frontem politycznej walki, jak możemy się do niej przygotować?

Marta Ziółek wnosi na polską scenę sztuki nową jakość. Tylko jakiej sztuki i jaką scenę? Teatru, performansu, sztuk wizualnych czy tańca? Tutaj

pojawia się pierwszy problem w zrozumieniu tego, czym jest ta twórczość. Ziółek umiejętnie porusza się po cienkiej granicy pomiędzy tymi wszystkimi (i nie tylko) sferami. Łapiemy się za głowę w szukaniu odpowiednich interpretacji. Narzędzia teatralne przestały wystarczać.

Paulina Trzeciak, teatracje.pl

Na afiszu próżno szukać nazwiska reżysera. W świecie projektariatu to słowo z dawnego porządku. Są natomiast wymienieni autorzy koncepcji: Marta Ziółek i Przemysław Kamiński oraz Mateusz Szymanówka. Każde z nich kończyło szkołę w innym kraju. (...) Szymanówka współpracował z Kamińskim, Ziółek i Kamiński nie - i to widać, ich ekspresja wyraźnie się różni. Mam wrażenie, że teatr fizyczny bardziej pociąga Kamińskiego. Natomiast Ziółek lepiej się czuje, gdy może się wyrazić również w warstwie werbalnej. (...) Przypieczętowuje w „So Emotional” status artystki z pogranicza teatru oraz sztuk wizualnych (w tym w jego najbardziej aktualnych przejawach - net czy glitch artu), a nie reprezentantki typowego teatru fizycznego. Może nawet jako jedyna w Polsce potrafi performować sztukę postinternetową, a jej zdolność do wywoływania „duchologicznego” nastroju lat dziewięćdziesiątych jest naprawdę imponująca.

Piotr Ziółkowski, e-teatr.pl

KONCEPCJA Przemek Kamiński, Mateusz Szymanówka, Marta Ziółek

CHOREOGRAFIA I PERFORMANS Przemek Kamiński, Marta Ziółek

DRAMATURGIA Mateusz Szymanówka

MUZYKA Lubomir Grzelak

REŻYSERIA ŚWIATŁA Aleksandr Prowaliński

WIDEO Katarzyna Borelowska

FOTO Katarzyna Szugajew

PRODUKCJA Nowy Teatr

Foto: Marta Ankersztejn

Śmierć ćwiczenia i wariacje

---

30 – 31 MARCA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 97

SPEKTAKL RENATY PIOTROWSKIEJ, W RAMACH
CYKLU „AKTYWIZM TAŃCA. PRZESTRZENIE
CHOREOGRAFII”

Śmierć jest doświadczeniem, które nie może być opowiedziane. Jest granicą, po przekroczeniu której, nie ma powrotu. Ten, kto jej doświadcza, na zawsze odchodzi. Renata Piotrowska-Auffret z dystansem i humorem konfrontuje to doświadczenie z teatrem. Nawiązuje do myśli Peggy Phelan, dla której teatr jest miejscem, gdzie społeczeństwo „przygotowuje się na stratę, a w szczególności na śmierć“.

Choreografka usiłuje wprost zainscenizować spotkanie ze śmiercią, gromadzi różne scenariusze, składające się na performatywny dyptyk, podróżuje przez wieki (nie)doświadczenia śmierci i korzysta z ich artystycznych, kulturowych i społecznych reprezentacji. Obserwuje, że współczesne ciało bardziej niż kiedykolwiek neguje własną śmiertelność, a wszechobecne w mediach umieranie próbuje wymazać śmierć z codziennego życia. Artystka zwraca się w stronę historycznych zjawisk i fantazmatów, takich jak średniowieczna ikonografia danse macabre, rytuał, personifikacja kostuchy, estetyka gore czy petite mort erotyki. Raz za razem kreuje spotkanie ze śmiercią, wciągając ją w choreografię jak nieuchwytną partnerkę.

KONCEPT, CHOREOGRAFIA, WYKONANIE

Renata Piotrowska-Auffret

DRAMATURGIA Bojana Bauer

REŻYSERIA ŚWIATEŁ Ewa Garniec

PRODUKCJA Fundacja Burdąg

PARTNERZY Centrum w Ruchu, Wawerskie Centrum Kultury, Centrum Sztuki Współczesnej – Sala Laboratorium, Centre national de la danse z Paryża, La Briqueterie – CDC du Val-de-Marne, Teatr Soho z Warszawy, ST Spot Yokohama, Art Stations Foundation by Grażyna Kulczyk z Poznania

blask. słaba rozdzielczość

---

7 MAJA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 1

LICZBA WIDZÓW: 126

SPEKTAKL CHOREOGRAFICZNY ALEXA BACZYŃSKIEGO-JENKINSA, W RAMACH CYKLU „AKTYWIZM TAŃCA. PRZESTRZENIE CHOREOGRAFII”

Choreografia Alexa Baczyńskiego-Jenkinsa zaczyna się od „Lamentacji” z opery Henry’ego Purcella „Dydona i Eneasz” (1689). Purcell wykorzystał w niej tzw. passus duriusculus – barokowy zabieg kompozycyjny znany również jako bas lamentacyjny. Ten fragment melodyczny staje się punktem wyjścia do struktury choreograficznej.

Tytułowa słaba rozdzielczość rozmywa kontury podmiotu i jednocześnie przypomina o jego materialności. Praca powstała w 2015 roku jako część programu kuratorskiego „Maszyna Choreograficzna” w krakowskiej Cricotece.

CHOREOGRAFIA Alex Baczyński-Jenkins
PERFORMANS Paweł Sakowicz, Ramona Nagabczyńska i Jayson Patterson
KREACJA I PERFORMANS PRZY PREMIERZE Paweł Sakowicz, Natalia Stanińska
GOŚCIE Karolina Kraczkowska, Michał Bogdanowicz
REŻYSERIA ŚWIATEŁ Przemysław Brymkiewicz
DŹWIĘK Romain Hamard
WSPÓŁPRACA DRAMATURGICZNA Krzysztof Bagiński
PRODUKCJA Cricoteka 2015, Maszyna Choreograficzna

Foto: Alex Baczyński-Jenkins

don't go for the second best, baby!

12 - 13 CZERWCA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 76

12 - 13 CZERWCA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 86

loie fuller. research

SPEKTAKL CHOREOGRAFICZNY ANI NOWAK
W RAMACH CYKLU „AKTYWIZM TAŃCA.
PRZESTRZENIE CHOREOGRAFII”

Backup dancing — taniec drugiego planu wprowadza w ruch ciała, które ćwiczą bycie w relacji do planu głównego, do siebie nawzajem i do choreografii rozumianej jako wspólny, spontaniczny plan działania. Ten taniec tworzony jest razem, z wielości przecinających się monologów. Tancerki towarzyszące generują ruch wsparcia w samotności, wobec braku klarownego centrum, któremu mogłyby towarzyszyć. Czym może być troska o czyjś taniec, czym towarzyszenie poprzez ruch?

POMYSŁ I CHOREOGRAFIA Ania Nowak
KREACJA I PERFORMANS Julek Kreutzer, Julia Pławgo
Konsultacja dramaturgiczna Mateusz Szymanówka,
Julia Rodriguez
ŚWIATŁA Łukasz Kędzierski, Cathy Walsh
KOSTIUMY Melanie Jame Wolf
REMIX Jayson Patterson
OPIEKA ARTYSTYCZNA Bush Hartshorn

Foto: Martin Argyroglo

SPEKTAKL CHOREOGRAFICZNY OLI
MACIEJEWSKIEJ, W RAMACH CYKLU „AKTYWIZM
TAŃCA. PRZESTRZENIE CHOREOGRAFII”

Na pokaz pracy w procesie Oli Maciejewskiej złożyły się dwa ćwiczenia zwracające uwagę na podobieństwo relacji między rzeźbiarzem (człowiekiem) a rzeźbą (nie-człowiekiem). Celem ćwiczeń nie było wzmocnienia relacji z obiektami, lecz przedstawienie formy, które uwidaczniają tę relację.

mapa

12 CZERWCA 2017

LICZBA WYDARZEŃ: 1

LICZBA UCZESTNIKÓW: 30

WSTĘP WOLNY

FINAŁ CYKLU „AKTYWIZM TAŃCA.
PRZESTRZENIE CHOREOGRAFII”

Gospodarzami MAPY byli twórcy prezentowani w ramach cyklu „Aktywizm tańca” oraz inne osoby zajmujące się choreografią zawodowo. Podczas indywidualnych rozmów, gospodarze opowiadali czym jest dla nich choreografia, jak ją postrzegają i praktykują. Każdy mógł wyznaczyć swoją trasę spotkań z wybranymi twórcami i wybrać temat rozmowy.

W 2015 roku artystka stworzyła wersję zatytułowaną BOMBYX MORI, skupiającą się na postaci Loie Fuller i pojęciu ruchu w tańcu gdzie ciało, dźwięk i trzy przedmioty w ruchu opowiadają historię spotkania potwora z hybrydą w brzuchu zjawy.

WYKONANIE Ola Maciejewska
WSPÓŁPRACA ARTYSTYCZNA Judith Schoneveld
NA ZAMÓWIENIE TENT Rotterdam

gala. jérôme bel

11- 12 LIPCA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 793

SPEKTAKL GOŚCINNY W RAMACH FESTIWALU „CIAŁO/UMYSŁ”

Projekt łączący na scenie profesjonalistów i amatorów tańca, zaciera granice pomiędzy tym, co nazywamy porażką, a co sukcesem występu, sugerując, że teatr to wspólnota zarówno tych, którzy stoją na scenie, jak i pod sceną. Warszawska „Gala” to wcielenie spektaklu zrealizowanego po raz pierwszy z mieszkańcami paryskich przedmieść w 2015 roku i powtarzanego w innych miastach.

20 wykonawców zostaje wybranych spośród lokalnych mieszkańców. Zawodowi aktorzy, tancerze baletowi i współcześni stają ramię w ramię z amatorami o możliwie zróżnicowanym pochodzeniu, środowisku, wieku i doświadczeniu życiowym, by na kilka dni stworzyć demokratyczną społeczność, którą połączy taniec bez ograniczeń.

KONCEPCJA Jérôme Bel

ASYSTENT Maxime Kurvers

WYSTĘPUJĄ Stella Walasik, Rinaldo Venuti, Iza Szostak, Wojciech Grudziński, Katarzyna Maria Zielińska, Aleksander Janiszewski, Zuzanna Hartfiel, Franciszek Prętki, Małgorzata Kwiatkowska, Natalia Majewska, Maja Kowalczyk, Ryszard Czubak, Maciej Gośniowski, Oliwia Olczyk, Teresa Ferraris, Yasmina Yasa, Agnieszka Goźlińska, Monika Chodyra, Dariusz Matuszewski, Mamadou Ba

PRODUKCJA R.B. Jérôme Bel (Paris)

WSPARCIE ARTYSTYCZNE Rebecca Lee

KIEROWNIK PRODUKCJI Sandro Grandò

PREMIERA Paryż, 2015

PRODUKCJA W POLSCE Ciało/Umysł Foundation
KURATOR Edyta Kozak

more

Foto: materiały Ciało/Umysł

---

17 LIPCA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 1

LICZBA WIDZÓW:

WSTĘP WOLNY

POKAZ PRACY I WARSZTAT RAMONY
NAGABCZYŃSKIEJ W RAMACH PERFORMING
EUROPE

Pokaz pracy nad nowym spektaklem opartym na stylistyce sf i horrorów klasy B, strategii Genesis P-Orridge'a, projektów NASA. W czasach, w których wydaje się, że dotychczasowe rozwiązania się wyczerpały, zwiększa się tendencja do fantazjowania na temat przyszłości. Koncepcja Nagabczyńskiej traktuje tożsamość, jako podlegającą ciągłej transformacji płynną materię, którą w procesie eksperymentów i zabawy wytwarzać można wciąż od nowa.

Podczas warsztatów uczestnicy poznali narzędzia choreograficzne stosowane do tworzenia nowego spektaklu Ramony Nagabczyńskiej.

CHOREOGRAFIA, WYKONANIE Ramona Nagabczyńska
WSPÓŁPRACA, WYKONANIE Magda Jędra
PRODUCENT, ORGANIZATOR, POLSKI PARTNER SIECI APAP
FUNDACJA CIAŁO/UMYSŁ

**generation
after
polish
performing
arts
showcase**

generation after

22- 23 LUTEGO 2017

POKAZY SPECJALNE DLA PRZEDSTAWICIELI
ZAGRANICZNYCH INSTYTUCJI I FESTIWALI
TEATRALNYCH. INTENSYWNA PREZENTACJA
NAJNOWSZYCH ZJAWISK NA POLSKIEJ
SCENIE TEATRALNEJ I TANECZNEJ, NOWA
ARTYSTYCZNA SZKOŁA MYŚLENIA.

3

DNI

19

SPEKTAKLI

120

ARTYSTÓW

80

GOŚCI

26

KRAJÓW

69

INSTYTUCJI

generation after

Foto: Magda Hueckel

Polska scena przechodzi kolejną pokoleniową zmianę warty. Pojawiają się na niej nie tylko młodzi artyści, którzy radykalnie zmieniają sposoby budowania wypowiedzi artystycznej. Rośnie scena tańca, wzbudza to potrzebę przedyskutowania i redefinicji medium, jakim jest teatr. Generation After pojawiło się w momencie rozczarowania neoliberalnymi i liberalnymi mirażami, w czasie głębokiego kryzysu demokracji i zaufania do struktur politycznych, społecznych, ekonomicznych. To czas afterparty po nieudanej nocy, na ciężkim kacu. Sztuka staje się dziedziną poszukiwania alternatywnych rozwiązań. Wobec chwilowego wyczerpania się potencjału krytycznego sztuki, w epoce postprawdy, szczególnego znaczenia nabierają silnie spersonalizowane wypowiedzi młodych artystów.

W Generation After udział wzięli rzedstawiciele festiwalu i instytucji teatru i tańca z Europy, Azji i Ameryki, m.in.: Théâtre de Liège, Onassis Cultural Center, Center for New Performance w Calarts,

Théâtre de l'Odéon, Hebbel um Ufer, Under The Radar NYC, Ruhrtriennale, Emilia Romagna Teatro, SIFA Singapore International Festival of Arts, Festival Transamériques, Festival d'Automne à Paris oraz kuratorzy niezależni.

W programie:

Ewelina płacze

REŻYSERIA Anna Karasińska, Collegium Nobilem

Złote demony

REŻYSERIA Maria Stokłosa, Nowy Teatr

Offering What We Don't Have To Those Who Don't Want It

REŻYSERIA Ania Nowak, Nowy Teatr

Mothers of Steel

REŻYSERIA Mădălina Dan, Agata Siniarska, Nowy Teatr

Holzwege

REŻYSERIA Katarzyna Kalwat, TR Warszawa

Aktorzy żydowscy

REŻYSERIA Anna Smolar Teatr Żydowski

This is a Musical

REŻYSERIA Karol Tymiński, Teatr Studio (program łączony ze Sceną Tańca Studio)

pUR

REŻYSERIA Ramona Nagabczyńska, Teatr Studio (program łączony ze Sceną Tańca Studio)

Apokalipsa

REŻYSERIA Michał Borczuch, Nowy Teatr

TOTAL

REŻYSERIA Paweł Sakowicz, Nowy Teatr

noish~ [zamęt z umiarem]

REŻYSERIA Maria Zimpel, Nowy Teatr

Jeden gest

REŻYSERIA Wojtek Ziemilski, Nowy Teatr

Mikro Teatr

REŻYSERIA Karasińska, Duncan/Krężel, Smolar,
Ziemilski, Komuna//Warszawa

Zrób Siebie

REŻYSERIA Marta Ziółek, Komuna//Warszawa

Come together

REŻYSERIA Wojtek Ziemilski, Teatr Studio

Delfin, który mnie kochał

REŻYSERIA Magda Szpecht, Komuna//Warszawa

KURATORZY PROGRAMU TEATRALNEGO Karolina Ochab,
Piotr Gruszczyński

KURATOR PROGRAMU TAŃCA Mateusz Szymanówka
WSPÓLPRACA Nathalie Vimeux

ORGANIZATOR Nowy Teatr

WSPÓLORGANIZATOR Instytut Adama Mickiewicza

PARTNERZY Instytut Muzyki i Tańca, Komuna//
Warszawa, Teatru Studio, Teatr Żydowski, TR
Warszawa

Spektakle przeglądu „Generation After” grane
w siedzibie Nowego Teatru:

złote demony

---

13 –14, 23 LUTEGO 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 3

LICZBA WIDZÓW: 196

SPEKTAKL MARII STOKŁOSY W RAMACH
CYKLU „AKTYWIZM TAŃCA. PRZESTRZENIE
CHOREOGRAFII”

„Złote Demony” to spektakl, który nie dąży
do krystalizacji, ani ostatecznej wersji, ale
rozwija się, aktualizuje i zmienia. Złote Demony
są powracającym pytaniem o to, co jest „pod
powierzchnią”. Jest to spotkanie z nieznanym
i obcym w sobie, poszukiwanie relacji między
podświadomością, ruchem, kobiecym ciałem, jego
reprezentacją, choreografią i życiem.

KONCEPCJA Maria Stokłosa

CHOREOGRAFIA/WYKONANIE Magdalena Ptasznik, Maria
Stokłosa, Marta Ziółek

PRODUKCJA Nowy Teatr

KOPRODUKCJA Fundacja Burdąg, Centrum w Ruchu
Wsparcie Wawerskie Centrum Kultury, Biuro
Kultury miasta st. Warszawy w ramach projektu
Centrum w Procesie oraz Szene Salzburg w ramach
sieci APAP.

PREMIERA 23 czerwca 2016

offering what we don't have to those who don't want it

Foto: Dieter Harwig

---

22 – 23 LUTEGO 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 145

SPEKTAKL CHOREOGRAFICZNY ANI NOWAK

Sceniczna interpretacja wątków wybranych przez
Anię Nowak podczas prawie dwuletnich badań
nad miłością jako kategorią polityczną. Nowak
interesuje miłość pojmowana nienormatywnie, jako
praktyka cielesna i językowa oraz fantazja o innych
niż zazwyczaj formach intymności i sposobach
tworzenia relacji, miłość także w szerszym
wymiarze, rozumiana jako mięsień społeczny,

poddawany nieustannej transformacji.

KONCEPCJA Ania Nowak

CHOREOGRAFIA, WYKONANIE Ania Nowak, Roni Katz,
Xenia Taniko Dwertmann

KONSULTACJA DRAMATURGICZNA Agata Siniarska, Mateusz
Szymanówka, Siegmar Zacharias

REŻYSERIA ŚWIATEŁ Gretchen Blegen

DŹWIĘK Martyna Poznańska

KOSTIUMY Melanie Jame Wolf

PRODUKCJA Sophiensale Berlin

mothers of steel

Foto: Jakub Wittchen

22 – 23 LUTEGO 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 126

SPEKTAKL CHOREOGRAFICZNY AGATY
SINIARSKIEJ

Praktyka płaczu w sytuacji performatywnej – badanie fenomenologii łez, które porusza wiele tematów, takich jak pamięć, historia, śmierć, szczęście, kruchość, niewinność, siła czy futurystyczne ontologie. Stawiając pytania o mechanizmy społeczne i kulturowe związane z tym, co publiczne i prywatne, z zagadnieniem okazywania emocji, zestawiamy tu osobiste perspektywy z ikonicznymi scenami płaczu, wywodzącymi się ze wschodnioeuropejskiego kontekstu i jednocześnie badamy, jakie to emocje manifestują się w różnych sytuacjach i dlaczego decydujemy się (lub nie) wyrazić je publicznie.

KONCEPCJA, WYKONANIE Mădălina Dan, Agata Siniarska
DRAMATURGIA Mila Pavičević, Siegmar Zacharias

DŹWIĘK, WIDEO Diego Agulló

PRODUKCJA Art Stations Foundation by Grażyna
Kulczyk

KOPRODUKCJA Konfrontacje Teatralne, Lublin; Alfred
ve dvoře theatre, Praga; Fabrik Potsdam

apokalipsa

23 – 25 LUTEGO 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 9

LICZBA WIDZÓW: 643 + 1242 (TOURNEE) = 1885

Europę po dwóch wojnach światowych przenikają wciąż włókna i strzępy ideologii. Pier Paolo Pasolini udziela ostatniego wywiadu i w kilka godzin później ginie. Jego zmasakrowane ciało na plaży w Osti staje się ponurym prognostykiem dla Europy. Następnego dnia Oriana Fallaci pisze do

niego list, ujawniając sekrety ich ambiwalentnej przyjaźni. U bram Włoch stoi obcy, by dołączyć do proletariackich mas... Michał Borczuch powołuje do życia bohaterów tamtych wydarzeń, i ówczesne konflikty, które dzisiaj nabierają śmiertelnej wyrazistości. Osobiste przekleństwa Pasoliniego i Fallaci stają się pożywką dla upiornych współczesnych postaci.

REŻYSERIA Michał Borczuch

TEKST I DRAMATURGIA Tomasz Śpiewak

KOSTIUMY, SCENOGRAFIA Dorota Nawrot

REŻYSERIA ŚWIATŁA Katarzyna Łuszczczyk

MUZYKA Bartosz Dziadosz „Pleq”

ASYSTENT REŻYSERA, INSPICJENT Radosław Mirski

ASYSTENTKA SCENOGRAFA Weronika Biernat

II ASYSTENT REŻYSERA Jędrzej Piaskowski

KONSULTACJE JĘZYKOWE Karolina Porcari

MURAL Krzysztof Mężyk, Ludmiła Woźniczko

CHARAKTERYZACJA Monika Kaleta

WYSTĘPUJĄ Bartosz Gelner, Marek Kalita, Sebastian

Łach / Paweł Smagała, Marta Ojrzyńska /

Ewelina Żak, Piotr Polak / Jan Sobolewski, Jacek

Poniedziałek, Halina Rasiakówna, Krzysztof

Zarzecki.

PREMIERA 29 września 2014

total

25 LUTEGO 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 115

SPEKTAKL CHOREOGRAFICZNY PAWŁA
SAKOWICZA

Spekulacja o wirtuozerii tanecznej jako myśleniu, które może opierać się na doświadczeniu, ale niekoniecznie daje się empirycznie sprawdzić. Celem takiej spekulacji jest osiągnięcie określonego obrazu wirtuozerii tanecznej poprzez wykorzystanie przewidywalnych zmian ekonomicznych, politycznych i metahumanistycznych.

CHOREOGRAFIA, TEKST, PERFORMANS Paweł Sakowicz

OPIEKA ARTYSTYCZNA Dalija Aćin Thelander

ŚWIATŁA, TECHNIKA Łukasz Kędzierski

PRODUKCJA Art Stations Foundation by Grażyna

Kulczyk (spektakl powstał w ramach Solo Projekt Plus 2015 - programu rezydencyjnego Art Stations Foundation)

noish~ [zamęt z umiarem]

---

25 LUTEGO 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 87

SPEKTAKL CHOREOGRAFICZNY MARIII ZIMPEL

Uzmysłowione ciało filtruje przez siebie hałas. Kolejne pojawienia się ciała rozpadają się w przestrzeni. Nasilający się i gęstniejący muzyczny krajobraz intensyfikuje proces zwielokrotnienia i

zmiany. Nie ma ja, ja daję temu świadectwo.

Zdyscyplinowana kompozycyjnie podróż przez zamęt rozpoczyna się od strumienia światła, który wpada do oka tancerki. Żrenica zwięża się. Pierwszy bodziec prowokuje kolejne ruchy. Wszystko jednak zaczyna się wcześniej, kiedy niezróżnicowane jeszcze w ciemności formy istnieją w potencjale, a dźwięk przestrzeni stapia się z pierwszymi wibracjami muzyki.

CHOREOGRAFIA, WYKONANIE Maria Zimpel

MUZYKA Bryan Eubanks

PARTNERZY cykl PERFORMAT 2014 – Galeria Miejska Arsenał w Poznaniu, Art Station Foundation / Stary Browar Nowy Taniec

jeden gest

---

27 LUTEGO 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 13

LICZBA WIDZÓW: 558 + 551 (TOURNEE) = 1109

Opis spektaklu na stronie 19.

REŻYSERIA Wojtek Ziemilski

SCENOGRAFIA, WSPÓLPRACA REŻYSERSKA Wojciech Pustoła

REŻYSERIA ŚWIATEŁ Artur Sienicki

MUZYKA Aleksander Żurowski

KOSTIUMY Krystian Jarnuszkiewicz

OBSADA Marta Abramczyk, Jolanta Sadłowska, Paweł

Sosiński, Adam Stoyanov

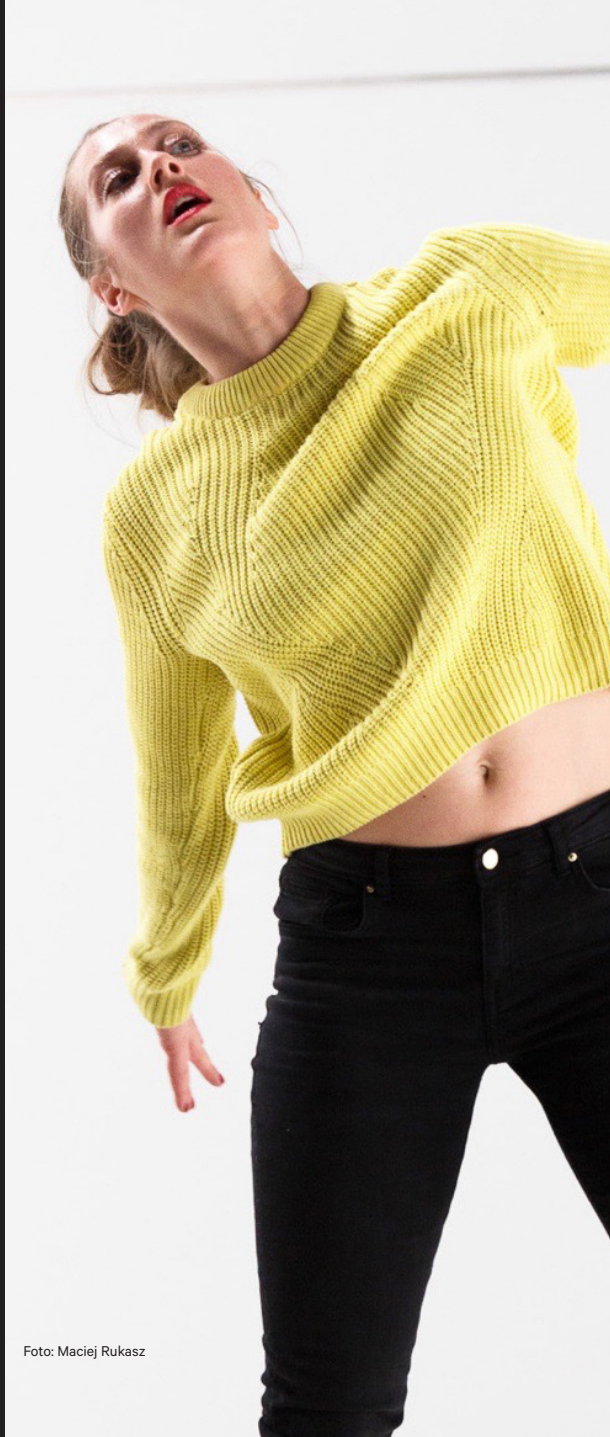

Foto: Maciej Rukasz

program artystyczny
———— opera

czarodziejska góra

OPERA PAWŁA MYKIETYNA

Historia głównego bohatera, Hansa Castorpa, opowiada o intelektualnym i emocjonalnym dojrzewaniu młodego Europejczyka w sanatorium Berghof w szwajcarskim Davos w przeddzień katastrofy I wojny światowej.

W interpretacji polskich twórców kluczową postacią staje się Amerykanka, o której Mann wspomina tylko na początku książki, w jednym zdaniu. Dowiadujemy się, że kobieta umiera przed przyjazdem Hansa, a on zajmuje jej pokój. W operze postać Amerykanki służy jako filtr, przez który spoglądamy na opowiadaną historię. Jej obecność zaciera granicę między życiem a śmiercią i sprawia, że „Czarodziejska góra” staje się, jak mówi reżyser, opowieścią o dojrzewaniu do śmierci.

Już dziś można powiedzieć, że to jeden z najważniejszych polskich utworów muzycznych XXI wieku – nie tylko dlatego, że na dobre ten XXI wiek otwierający.

Tomasz Cyz, Ruch Muzyczny

Paweł Mykietyń, Andrzej Chyra i wykonawcy wspięli się na najwyższy poziom. „Czarodziejska góra” to pierwsza wybitna polska opera XXI wieku.
Jacek Marczyński, Rzeczpospolita

MUZYKA Paweł Mykietyń

KONCEPCJA LIBRETTA, LIBRETTO: Małgorzata Sikorska-Miszczuk

KONCEPCJA LIBRETTA, REŻYSERIA Andrzej Chyra

KIEROWNICTWO MUZYCZNE Adam Banaszak

REŻYSERIA DŹWIĘKU Ewa Guziółek-Tubylewicz

SCENOGRAFIA Mirosław Bałka

KOSTIUMY Magdalena Maciejewska

RUCH SCENICZNY Maria Stokłosa

REŻYSERIA ŚWIATŁA Bartosz Nalazek

SOLIŚCI Agata Zubeł, Łukasz Konieczny, Szymon

Maliszewski, Szymon Komasa, Barbara Kinga

Majewska, Juan Noval Moro, Urszula Kryger,

Jadwiga Rappe, Marcin Habela, Karol Kozłowski

CHÓR Anna Gadt, Agnieszka Kiepuszewska, Michał

Dembiński, Iwona Kmieciak, Jacek Kotlarski, Marcin

Wawrzynowicz

Opera powstała na zamówienie Malta Festival Poznań 2015.

PRODUKCJA Fundacja Malta

KOPRODUKCJA Krakowskie Biuro Festiwalowe,

Program II Polskiego Radia

WSPÓŁPRACA Fundacja FOMA Katarzyna

Mazurkiewicz

Projekt realizowany w ramach programu muzycznego Nowego Teatru.

Premiera: 26 czerwca 2015

W RAMACH 59. MIĘDZYNARODOWEGO FESTIWALU MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ „WARSZAWSKA JESIEŃ”

17 – 18 WRZEŚNIA 2016

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 2

LICZBA WIDZÓW: 750

Foto: Maciej Zakrzewski

PROJEKCJA WIDEO Z PRELEKCJĄ KATARZYNY NALIWAJEK

Krzysztof Warlikowski zestawiał dwa utwory operowe – Zamek Sinobrodego Béli Bartóka i monodram Głos ludzki Francisa Poulenca. To połączenie wydaje się nie tylko wyjątkowo szczęśliwe, ale wręcz niezbędne. Reżyser uczynił bohaterkę Głosu ludzkiego kolejną żoną Sinobrodego, przez co jeszcze mocniej wyeksponował konflikt między światem męskim i pierwiastkiem kobiecym. Dzięki tak wyjątkowemu zestawieniu mieliśmy okazję wysłuchać dwóch fantastycznych i niezwykle poetyckich librett Béli Balázsa i Jeana Cocteau.

W obsadzie znalazła się między innymi fenomenalna Barbarę Hannigan, która pojawiła się w Śmierci Sokratesa Erika Satiego na otwarciu Nowego Teatru. Jej występ wywołał wówczas ekstatyczne owacje. Realizacja Warlikowskiego w paryskiej Opéra Garnier unosił widzów na jeszcze wyższy poziom śnienia i gwałtownych przebudzeń rzeczywistości.

DYRYGENT Esa-Pekka Salonen
REŻYSERIA Krzysztof Warlikowski
SCENOGRAFIA, KOSTIUMY Małgorzata Szcześniak
REŻYSERIA ŚWIATŁA Felice Ross
DRAMATURGIA Christian Longchamp
CHOREOGRAFIA Claude Bardouil
WIDEO Denis Guéguin
ORKIESTRA Opéra National de Paris
OBSADA Zamek Sinobrodego / Bluebeard's Castle:
John Relyea, Ekaterina Gubanowa; Głos ludzki / La
voix humaine: Barbara Hannigan, Claude Bardouil

Foto: Ruth Walz / OnP

zamek sino- brodego. ludzki głos

---

3 PAŹDZIERNIKA 2016

LICZBA SPOTKAŃ: 1

LICZBA WIDZÓW: 200

WSTĘP WOLNY

debata. warlikowski opera

---

27 WRZEŚNIA 2016

LICZBA SPOTKAŃ: 1

LICZBA UCZESTNIKÓW: 50

WSTĘP WOLNY

DEBATA Z UDZIAŁEM M.IN. KATARZYNY NALIWAJEK, TOMASZA CYZA I PIOTRA GRUSZCZYŃSKIEGO

Debata była próbą refleksji nad realizacjami operowymi Krzysztofa Warlikowskiego. W Nowym Teatrze pokazane zostały zapisy filmowe kilku najważniejszych produkcji, poprzedzone muzykologicznymi wstępami. Debata była także próbą zmierzenia się z całościowym spojrzeniem na spektakle operowe Warlikowskiego, uporządkowaniem jego dokonania oraz analizą fenomenu reatealizacji opery, której konsekwentnie podejmuje się reżyser. Stąd zaproszenie na nią osób, które o pracy reżysera mogły opowiedzieć z bardzo różnych perspektyw.

body—opera

---

16 – 17 LIPCA 2017

LICZBA WYDARZEŃ:

LICZBA WIDZÓW:

PREMIERA INSTALACJI WG KONCEPCJI
WOJTKA BLECHARZA

Body-Opera jest trzecią operą-instalacją Wojtki Blecharya, która kontynuuje strategię artystyczną autora i umiejscawia widza w zupełnie nowej sytuacji muzyczno-teatralnej.

Body-Opera jest poniekąd krytyką instytucji, które od stuleci oferują nam ten sam model odbioru muzyki, opartego na siedzeniu, słuchaniu i oglądaniu. W dzisiejszych czasach wiemy, że percepcja jest ucieleśniona, w związku z czym doświadczanie muzyki nie może być zredukowane do abstrakcyjnego procesu, w którym uczestniczy tylko mózg, uszy i oczy. Dźwięk jest częstotliwością, wibracją, dynamicznym materiałem, który potrafi dotknąć, poruszyć nasze zmysły, emocje, ale też ciała. Body-Opera dedykowana jest publiczności, bada związki między ludzkim ciałem i tym, jak dźwięk odbieramy, przypominając nam o jego fizycznej naturze.

REŻYSERIA, MUZYKA Wojciech Blecharz

TANCERZ Karol Tymiński

KONTRABAS Beltane Ruiz Molina

PERKUSJA Alexandre Babel

SCENOGRAFIA, KOSTIUMY VJ Ewa Śmigielska

REŻYSER ŚWIATŁA Tadeusz Perkowski

Foto: Brian Slater

oprowadzanie po body — operze

---

17 LIPCA 2017

LICZBA WYDARZEŃ:

LICZBA WIDZÓW:

WSTĘP WOLNY

Dlaczego ciało jest ważne, gdy słuchamy muzyki i czy możemy usłyszeć i poczuć dźwięki poprzez kości czy skórę? Czy idąc do filharmonii nasze ciało staje się uwięzione i zignorowane, ograniczone tylko do pary aktywnych uszu? W trakcie oprowadzenia po opero-instalacji Wojtek Blecharz stara się odpowiedzieć na te i inne zagadnienia. Dlaczego ta opera potrzebowała stu mat do jogi, stu poduszek, stu głośników oraz ośmiuset metrów kabli?

Projekt apap - Performing Europe dofinansowany w ramach programu Unii Europejskiej „Kreatywna Europa”, m. st. Warszawa i Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Producent, organizator, polski partner sieci APAP:
FUNDACJA CIAŁO/UMYSŁ

program artystyczny
———— muzyka

karkowski/ xenakis (extended)

---

17 PAŹDZIERNIKA – 23 LISTOPADA

LICZBA KONCERTÓW: 6

LICZBA WYDARZEŃ TOWARZYSZĄCYCH: 6

LICZBA WIDZÓW: 750

CYKL KONCERTÓW W RAMACH PROGRAMU
MUZYCZNEGO NOWEGO TEATRU 2016

Centralnym wątkiem serii wydarzeń poświęconych Zbigniewowi Karkowskiemu była próba ukazania twórczość polskiego kompozytora w kontekście wpływów jego mistrza Iannis Xenakisa. Program przybliżył także mało znaną muzykę

instrumentalną i wokalną Karkowskiego w wykonaniu jego najbliższych współpracowników. Oprócz koncertów z udziałem m.in. Apartment House, Antona Lukoszevieze, Aleksandra Gabrysia, Kaspra Toeplitza i Chóru Gęba, odbyły się także prezentacje filmów z muzyką Zbigniewa Karkowskiego oraz dyskusje z artystami.

KURATORKA Monika Pasiecznik
WSPÓŁPRACA Agencja Sonora (Stanisław Suchora)

Program:

#1

Iannis Xenakis – ST/4 (1962) na kwartet smyczkowy 12'
Iannis Xenakis – Tetora (1990) na kwartet smyczkowy 17'
Iannis Xenakis – Mikka-S (1971) na skrzypce 4'
Zbigniew Karkowski – Field (2006) na kwartet smyczkowy i live electronics 30'

WYKONAWCY

Appartment House (Londyn)
Wojciech Błażejczyk - reżyseria dźwięku

#2

Iannis Xenakis – Kottos na wiolonczelę 10'
Zbigniew Karkowski – Nerve Cell_0 na wiolonczelę i elektronikę 30'
Iannis Xenakis – S.709 na taśmę 7'
Zbigniew Karkowski – Fluster na bas i elektronikę 30'

WYKONAWCY

Anton Lukoszevieze - wiolonczela
Kasper Toeplitz – bas
Wojciech Błażejczyk – reżyseria dźwięku

#3

Iannis Xenakis – Rebonds A&B na perkusję 15'
Zbigniew Karkowski – Doing by not doing na taśmę 15'
Iannis Xenakis – À Hélène na chór 7'
Zbigniew Karkowski – Encumbrance na zespół wokalny i elektronikę 40'

WYKONAWCY

Zespół Wokalny Gęba
Constantin Popp – elektronika
Michał Jedynak – perkusja

#4

Iannis Xenakis – Psappha na perkusję 10'
Zbigniew Karkowski – Form and Disposition na perkusję i elektronikę 30'
Iannis Xenakis – Theraps na kontrabas 12'
Zbigniew Karkowski – Studio Varese na kontrabas i elektronikę 30'

WYKONAWCY

João Carlos Pacheco – perkusja
Aleksander Gabryś – kontrabas
Robert Migas – reżyseria dźwięku

#5

otwarcie wystawy - Continuity Atsuko Nojiri (video), Zbigniew Karkowski (muzyka)
Pokaz filmu „Tokio Noise” (2002) 80'
reż. Krystian Petri, Jan Röed, Johan Söderberg
Gerard Lebig – live electronics

#6

Pokaz filmu „Wkraczając w pustkę” (2009) 150', reż. Gaspar Noé
Anna Zaradny – „Go Go Theurgy” live electronics

---

kalkwerk. studium

---

4 – 5 LISTOPADA 2016

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ : 2

LICZBA WIDZÓW: 185

PROJEKT MICHAŁA LIBERY

Teatr-dla-słuchu Michała Libery oparty na słynnej książce Thomasa Bernharda. W interpretacji Libery „Kalkwerk” nie jest dziełem o niemożności napisania dzieła. Jest książką, w której ukryta jest inna książka – „Studium”, czyli traktat o słuchu, zmysle, który nie daje się opisać za pomocą klasycznej literatury do czytania i wymaga raczej literatury do słuchania. Słuchać Bernharda – to jedyny sposób, aby wydobyć napisany przez niego traktat o słuchu. Wychodząc z założenia szkatułkowej struktury jego dzieła, „Kalkwerk / Studium” jest rekonstrukcją „Studium” na podstawie „Kalkwerk”.

Libretto stworzone jest ze słów faktycznie przez Bernharda napisanych, które – jako „Studium” – zostało zaprezentowane przez jednego z najbardziej dziś charyzmatycznych wokalistów i poetów amerykańskich, Pete'a Simonelli, któremu towarzyszyli Hilary Jeffery, Ralf Meinz i Andrea Belfi.

KONCEPCJA, LIBRETTO Michał Libera
LIBRETTO na podstawie „Kalkwerk” Thomasa Bernharda w tłumaczeniu Sophie Wilkins
PUZON Hilary Jeffery
SOUND DESIGN Ralf Meinz
PERKUSJA Andrea Belfi
GŁOS Pete Simonelli
REŻYSERIA ŚWIATŁA Karolina Gębska

dźwięk odnaleziony

9 LISTOPADA 2016, 5 LIPCA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 1

LICZBA WIDZÓW: 200

SOLOWY PROJEKT MICHAŁA PEPOLA

„Dźwięk odnaleziony” – jest parafrazą tytułu „Czas odnaleziony”, czyli ostatniego tomu monumentalnego dzieła Marcela Prousta „W poszukiwaniu straconego czasu”. Narrator w powieści, pojmując wielką moc sztuki, dochodzi do wiary w swoją własną twórczość. Mój koncert jest swego rodzaju próbą wiary w siłę i sens własnego recitalu solowego. A na poziomie bardziej dosłownym, będę szukał i odnajdował dźwięk na różnych poziomach: dotykając albo pocierając wiolonczelę, szukając wibracji i interferencji poza nią, grając klasyczne frazy, uciekając do wyobrażeń prawie filmowych, wsłuchując się w elektronikę czy w nagrania atonalnego śpiewu nowozelandzkiego ptaka. Wreszcie odnajdując swój własny głos. Michał Pepol

Program:

Wojtek Blecharz „The Map of Tenderness”
Alvin Lucier „Music for Cello with One or More Amplified Vases”
Tomasz Sikorski „Modus”
Arvo Pärt „Spiegel im Spiegel”
Paweł Mykietyn „Kartka z albumu”
Kate Bush „Among Angels”
(w aranżacji Michała Pepola)
George Brecht „Solo for Cello. Polishing”

WIOLONCZELA Michał Pepol

OPRAWA WIZUALNA Paweł Bownik

Foto: Michał Ramus

Foto: Festiwal Kwadrofonik

II festiwal kwadrofonik

---

2 – 3 GRUDNIA 2016

LICZBA KONCERTÓW: 4

LICZBA WIDZÓW: 1250

KOMPOZYCJE FILMOWE W WYKONANIU
ZESPOŁU KADROFONIK I ICH GOŚCI

Tworzący Kwadrofonik artyści należą do tych, którzy śmiało wypuszczają się poza własne muzyczne podwórko. Sprawdzając się w klasycy, elektronice, muzyce nowoczesnej, minimalu; dowodzą, że nie brakuje im nie tylko talentu, ale i równie cennych cech - ciekawości, wyobraźni i fantazji.

W tegorocznej edycji festiwalu Emilia Sitarz, Magdalena Kordylasińska-Pękala, Miłosz Pękala i Bartek Wąsik sprawdzali czy kino jest medium, które mogą włączyć w obręb swojego artystycznego świata. Do współpracy zaprosili (symbolicznie) samego Davida Lyncha, Alfreda Hitchcocka i Stanley'a Kubricka. Na festiwalu wykonali Etiudy kanadyjskiej kompozytorki Nicole Lizée, która największe dzieła mistrzów spruła jak robótkę i stworzyła z nich w zupełnie nowe muzyczno-filmowe układanki.

Na scenie Nowego Teatru zabrzmiała również charakterystyczna muzyka Angelo Badalamentiego, odpowiedzialnego za jedyne w swoim rodzaju melancholijne brzmienie kina Lyncha. Nie obeszło się bez zaskoczenia: piosenki do „Symfonii przemysłowej nr. 1” Davida Lyncha wyśpiewywanej słodkim głosem Julee Cruise wykonał tym razem, na żywo, Artur Rojek.

Program:

„TAKT DER ARBEIT”: Magdalena Kordylasińska, Miłosz Pękala, Hubert Zemler, Felix Kubin
„ETUDES - HITCHCOCK/KUBRICK/LYNCH”: Eve Egoyan, Emilia Sitarz, Bartek Wąsik
„MEASURES AND FRAMES”: Royal String Quartet
„SYMFONIA PRZEMYSŁOWA NR. 1”: Artur Rojek, Kwadrofonik

personaggi: euridice

Foto: Robert Wasiewicz

---

11 GRUDNIA 2016

LICZBA SPEKTAKLI: 1

LICZBA WIDZÓW: 166

PREMIERA UTWORU ANDRZEJA KWIECIŃSKIEGO

Punktem wyjścia utworu jest mit o Orfeuszu i Eurydyce – nie to jednak, co jest w nim powiedziane, lecz to, o czym milczy. Mit orficki odtwarza świat czysto męski, w którym Eurydyka jest jedynie bezbarwną dekoracją, bezimiennym w istocie wspomnieniem, należy do wymiaru stworzonego z mirażu, iluzji, nawet jej śmierć jest dziełem przypadku. To postać z zaświatów, należąca do świata umarłych, tym samym do teatru. Libretto w języku włoskim oparte jest na „Georgikach” Wergiliusza oraz „Metamorfozach” Owidiusza. W utworze tym dwudziestu czterech śpiewaków wykonuje swoistą choreografię, taniec gestów, który choć wywodzi się z barokowych afektów, nie zamierza ich dosłownie naśladować.

MUZYKA Andrzej Kwieciński

DRAMATURGIA, LIBRETTO Nathalie Gendrot

CHOREOGRAFIA Robert Wasiewicz

WYKONAWCY

Chór Polskiego Radia

Polska Orkiestra Radiowa

DYRYGENT Szymon Bywalec

instalacje 6: od szóstej do szóstej

---

10 – 11 CZERWCA 2017

LICZBA WYDARZEŃ: 1

LICZBA UCZESTNIKÓW: 600

WSTĘP WOLNY

SZÓSTA EDYCJA FESTIWALU MUZYCZNEGO

W ramach szóstej edycji festiwalu „Instalacje” zaprosiliśmy publiczność na koncert, który trwał nieprzerwanie przez dwanaście godzin, od szóstej popołudniu do szóstej rano.

Czy wystarczy przyjść na koncert, posłuchać muzyki przez dwie godziny i wrócić do codziennego życia? Dlaczego z łatwością spędzamy wiele godzin na muzycznych imprezach, a rzadziej chodzimy do filharmonii? Czy wypada spać na koncercie muzyki klasycznej lub (o zgrozo!) do niej tańczyć? Czy bardziej potrzebujemy elitarnych, nieskazitelnych akustycznie świątyni, czy miejsc, gdzie doświadczanie muzyki ma wymiar bardziej wspólnotowy, gdzie można słuchać, ale też grać, wyjść, wrócić, obudzić się w środku utworu...

Foto: Stephane Garin

Program:

- Michael Pisaro „Ricefall 2”
KORDYNACJA WYKONANIA Wojtek Blecharz
- Kasia Justka „Singing Kitchen”
WYKONANIE Kasia Justka i publiczność
- Wilhelm Bras – DJ set
- Tom Johnson „9 bells”
WYKONANIE Jen Torrence
- Morton Feldman „String Quartet no.2”.
WYKONANIE Neo Quartet
- Karlheinz Stockhausen „Stimmung”.
WYKONANIE Pro Modern Sextet

KURATOR Wojtek Blecharz

gorillaz. humanz live

---

14 CZERWCA 2017

LICZBA WYDARZEŃ: 1

LICZBA WIDZÓW: 1000

Gorillaz to wirtualny zespół założony w 1998 roku przez Damona Albarna i Jamiego Hawletta. Tworzą go wokalista 2D, basista Murdoc Niccals oraz gitarzysta i perkusista Russel Hobbs. Ich albumy Demon Days (2005), Plastic Beach (2010) i The Fall (2011) były nagradzane BRIT i Grammy. To globalne zjawisko na szczycie rankingów popularności na całym świecie. Koncertowali od San Diego po Syrię, skupiając miliony fanów i nagrywając kolejne albumy.

Występ zespołu w Nowym Teatrze zapoczątkował T-Mobile Electronic Beats Presents Humanz Live.

Foto: Magdalena Dobrowolska

scena muzyki nowej. chain ensemble

---

27 CZERWCA 2017

LICZBA WYDARZEŃ: 1

LICZBA WIDZÓW: 213

INAUGURACJA CYKLU KONCERTÓW: WITOLD LUTOSŁAWSKI, PAWEŁ SZYMAŃSKI, GYÖRGY LIGETI, FRANCESCO FILIDEI, RAPHAËL CENDO

Cykl koncertów Chain Ensemble był prezentacją ważnych dokonań muzycznych ostatnich kilku dekad poza dorocznym świętem muzyki współczesnej, jakim jest festiwal Warszawska Jesień. W Nowym Teatrze prezentowane były utwory, które są lub stać się powinny częścią współczesnego muzycznego kanonu.

Chain Ensemble to orkiestra kameralna tworzona pod patronatem Towarzystwa im. Witolda Lutosławskiego, specjalizująca się w graniu nowej muzyki. Zespół występował na festiwalach Łańcuch i Warszawska Jesień, w roku 2016 zainicjował projekt Unchained, którego celem jest prezentacja nowej muzyki w mniejszych ośrodkach miejskich. Dyrektorem artystycznym jest wiolonczelista i dyrygent Andrzej Bauer.

Witold Lutosławski – Przeźrocza (1988)
Paweł Szymański – Appendix (1983)
György Ligeti – Koncert kameralny (1969-1970)
Francesco Filidei – Finito ogni gesto (2010)
Raphaël Cendo – Action Painting (2004-2005)

Organizator: Towarzystwo im. Witolda Lutosławskiego

pardon, to tu w nowym teatrze

MAJ - WRZESIEŃ 2017

LICZBA WYDARZEŃ:

LICZBA WIDZÓW:

SCENA PRZY ŚWIETLICY NOWEGO TEATRU

Od maja do września Pardon, To Tu objęło opiekę nad letnią klubokawiarnią przy Świetlicy Nowego Teatru, gdzie odbywały się cykliczne kameralne koncerty i bezpłatne warsztaty plastyczne dla dzieci.

To wspólna inicjatywa Pardon To Tu i Nowego Teatru. Z czasem Pardon, To Tu w Nowym stało się jednym z najważniejszych adresów kulturalnych tego lata w Warszawie.

Koncerty:

MAJ

Arashi [Sakata / Bertheling / Nilssen-Love]
Mikołaj Trzaska & Jacek Mazurkiewicz
Józeh Van Wissem

CZERWIEC

Innercity Ensemble

LIPIEC

Nights with The Thing
LOTTO
Xylorius White
2 nights with TAMIKREST

SIERPIEŃ

Piotr Kurek
Olo Walicki / Kaszebe II
Bill Orcutt & Paweł Szpura

Warsztaty plastyczne dla dzieci kolektywu
Kropka w Kropkę:

LIPIEC

Kolażowa Strefa Makulatury
Miasto Przyszłości

SIERPIEŃ

Ceramika - Morskie Opowieści
Pyssła Love. Tworzenie obrazków z koralików

Foto: materiały Pardon To Tu

program artystyczny
———— edukacja
dla dorosłych

o tym, co boskie i ludzkie w teatrze greckim

---

8 WRZEŚNIA 2016 – 15 CZERWCA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 10

LICZBA UCZESTNIKÓW: 635

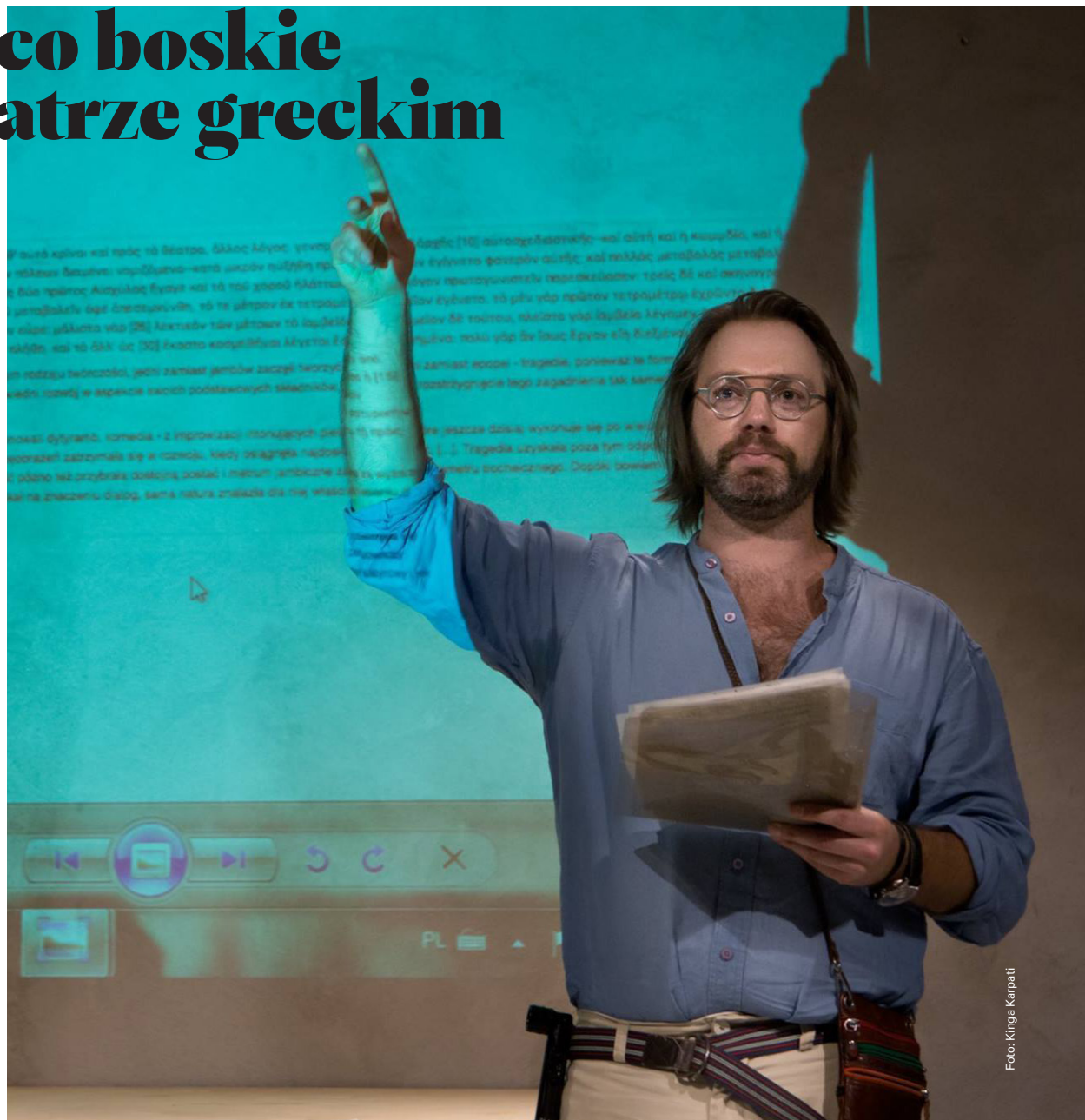

WSTĘP WOLNY

WYKŁADY DANIELA ZAREWICZA

Teatr grecki to fenomen kultury starożytnej. Jego centralną postacią jest bóg. W greckim teatrze człowiek miał wejść z kontakt z samym bóstwem, „złąć się” z tym, co dzieje się na scenie, czyli z nim samym. Po doświadczeniu oczyszczenia (katharsis) wracał do siebie, do życia. Nie był już jednak taki, jak wcześniej.

Daniel Zarewicz – filolog klasyczny, literaturoznawca, tłumacz. Autor polskiego tłumaczenia Hymnów Orfickich oraz książki

„Przywoływanej bogów – mit, magia, misteria w starożytnej Grecji”. Współpracował z Teatrem Academia. Interesuje się związkami antropologii i psychiatrii.

Tytuły wykładów:

- Grecka polis jako scena działania Bogów. Ludzie jako aktorzy boskich wyroków, Bogowie jako architekci ludzkiego przeznaczenia.
- Krwawa ofiara jako „dramat niewinności”. Manifestacja religijności zbiorowej.
- Misteria greckie jako performans. W poszukiwaniu personalnego spotkania z bóstwem.
- Orfeusz, Orficy, Orfizm. Performatywność zbawienia i wymiary zaświatów.
- O pewnych tajemniczych rytuałach religijnych.
- Maski Dionizosa – wieloimienne i zmienne bóstwo teatru greckiego.
- Performatywność teatru greckiego – Grecy jako społeczeństwo spektaklu.
- Platoński sympozjon, misterium Erosa i uczta dla wtajemniczonych.
- Psychoza i filozofia grecka. Antyczne źródła błogosławionego szaleństwa.
- Bachantki Eurypidesa – obrazoburczo – mistyczny performans w czasie rzeczywistym?
- Realność bogów? O możliwości spotkania z greckim bóstwem i konsekwencji tego zdarzenia.

władza, pleć i pożądanie. stare hollywood w nowym teatrze

---

15 WRZEŚNIA 2016 - 29 CZEREWCA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 10

LICZBA UCZESTNIKÓW: 500

WSTĘP WOLNY

WYKŁADY AGNIESZKI GRAFF

Vampy, dziwki, kochające i cierpiące matki, a także walczące o swoje twardzielki – w filmach hollywoodzkich z lat 30., 40. i 50. królują wyraziste postaci kobiece. Gwiazdy, jak Mae West, Bette Davis czy Rita Hayworth, znaczą więcej niż ich męscy odpowiednicy. W wielu filmach da się poza tym wytropić zakazany wtedy wątek homoseksualny. Na cykl złożyły się obrazy, które zajmują się płcią – czasem na serio, czasem nie, często poprzez odwrócenie ról. Rozmowy o filmach dotyczą konwencji gatunkowych, kontekstów, campu, cenzury i gry z nią.

Wykładom Agnieszki Graff towarzyszyły projekcje filmów następujących reżyserów: Robert Epstein i Jeffrey Friedman, Lowell Sherman, John M. Stahl, Howard Hawks, Billy Wilder, Michael Curtiz, George Cukor, Joseph L. Mankiewicz, Billy Wilder i Douglas Sirk.

Agnieszka Graff – kulturoznawczyni, adiunkt w Ośrodku Studiów Amerykańskich UW. Prowadzi zajęcia o literaturze i filmie amerykańskim, o historii kobiet i feminizmu, a także o kwestii rasowej w kinie i literaturze. Autorka książek, polemik i recenzji. Od lat działa w ruchu kobiecym.

czytaj, nie czekaj awantury o książki

Foto: materiały Teatru

22 WRZEŚNIA 2016 – 22 CZERWCA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 10

LICZBA UCZESTNIKÓW: 630

WSTĘP WOLNY

SPOTKANIA Z SYLWIĄ CHUTNIK

Wbrew zastraszającym statystykom dotyczącym czytelnictwa w Polsce Sylwia Chutnik zaprosiła publiczność do wspólnego poznawania literatury i rozmawiania o niej. Na warsztacie znalazły się nowości wydawnicze i klasyka. To była zachęta do dyskusowania o swoich fascynacjach książkowych.

Sylwia Chutnik – pisarka i felietonistka, propagatorka czytania, współautorka programu Barłóg Literacki, działaczka społeczna. Ukończyła kulturoznawstwo oraz Gender Studies na UW. Autorka powieści i opowiadań. Nominowana do Nagrody Nike w 2009, 2012 i 2015 roku. Laureatka Paszportu Polityki za rok 2008.

Książki:

Małe życie, Hanya Yanagihara

Lalka, Bolesław Prus

13 pięter, Filip Springer

Oby cię matka urodziła, Vedrana Rudan

Zły, Leopold Tyrmand

Najgorszy człowiek na świecie, Małgorzata Halber

Kwiat kalafiora, Małgorzata Musierowicz

Moja walka, Karl Ove Knausgard

Krótkie wywiady z paskudnymi ludźmi, David

Foster Wallace

Fale, Virginia Woolf

inne wizje. kino sf poza hollywoodem

Foto: materiały Teatru

---

29 WRZEŚNIA 2016 – 8 CZERWCA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 10

LICZBA UCZESTNIKÓW: 780

WSTĘP WOLNY

CYKL PROJEKCJI I WYKŁADÓW PAWŁA FRELIKA

Zadaniem tegorocznego wyboru filmów było przybliżenie widzom różnorodności współczesnej SF na dużym ekranie: tematycznej, konstrukcyjnej, audiowizualnej i filozoficznej. Wybrane filmy reprezentowały różne kinematografie narodowe, style artystyczne i tematykę, ale łączyło je spojrzenie na świat – przez pryzmat wyobrażonej przyszłości, ukośnie, przez filtr różnicy.

Tak jak literatura SF, tak kino SF może oniemieć czymś więcej niż wybuchami, sprowokować krytyczne spojrzenie na tu i teraz oraz zmienić sposób myślenia o rzeczywistości – bo truizmem

wręcz jest, że science fiction nie mówi nam nic o przyszłości i wszystko o teraźniejszości.

Dr hab. Paweł Frelik - dyrektor Centrum Badań Gier Wideo UMCS. Zajmuje się science fiction, grami wideo, transmediami i literaturą eksperymentalną. Członek zespołów redakcyjnych amerykańskich i brytyjskich czasopism poświęconych kulturze SF.

W cyklu zaprezentowaliśmy m. in twórczość: Richarda Kelly, Ari Folman, Sebastiána Cordero, Mamoru Oshii, Enki Bilal, Danny Boyle, Kazuaki Kiriya, Martina Villeneuve, Williama Eubank, Duncana Jones

dyskusyjny klub książki: biblia

---

19 WRZEŚNIA – 31 PAŹDZIERNIKA 2016

LICZBA SPOTKAŃ: 2

LICZBA UCZESTNIKÓW: 90

WSTĘP WOLNY

Biblia - książka nad książkami, dzieło fundamentalne dla całej kultury europejskiej i śródziemnomorskiej, jest wciąż słabo znane w Polsce. Rzadko czytane, rzadko dyskutowane. Niby znane wszystkim, ale zaskakująco tajemnicze. W dialog mógł włączyć się każdy z uczestników.

Spotkania z gośćmi i publicznością prowadzili Michał Zadara i Piotr Gruszczyński.

nowe książki

---

10 STYCZNIA – 14 MARCA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 6

LICZBA UCZESTNIKÓW: 420

WSTĘP WOLNY

SPOTKANIA LITERACKIE

Cykl spotkań literackich poświęconych najciekawszym polskim nowościom wydawniczym oraz ich twórcom. Pragniemy, by każdy z tych wieczorów był wydarzeniem niepowtarzalnym, wypełnionym pozytywną, inspirującą energią: ukazujemy każdego artystę w jego oryginalności i wyjątkowości. Każde ze spotkań ma być małym odkryciem i impulsem do własnego intelektualnego rozwoju.

Kurator: Tomasz Brzozowski

rodzinne i towarzyskie warsztaty języka migowego

---

18 STYCZNIA – 8 LUTEGO 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 8

LICZBA WIDZÓW: 143

Wszystkich zainteresowanych zaprosiliśmy na rodzinne warsztaty poszerzające wiedzę o świecie Głuchych i dające możliwość poznania podstawowych zwrotów w języku migowym. Zajęcia prowadzili Marta Abramczyk i Adam Stoyanov – Głusi aktorzy Jednego gestu – spektaklu w reżyserii Wojtka Ziemińskiego, którego premiera odbyła się 24 września 2016 roku w Nowym Teatrze. Na warsztatach, w trakcie wspólnej zabawy, prowadzący uczyli migać zwroty grzecznościowe i najważniejsze czasowniki. Pokazywali, jak w języku migowym opowiadać o emocjach, uczyli migowych nazw zwierząt i kolorów. A wszystko podczas różnych gier i zabaw, takich, jak migowe kalambury, oraz ćwiczeń mimicznych i ruchowych.

PROWADZĄCY Marta Abramczyk, Adam Stoyanov

dromo mania

LUTY – CZERWIEC 2017

LICZBA SPOKAŃ: 7

LICZBA UCZESTNIKÓW: 63

SEMINARIUM PISARSKIE ADAMA RADECKIEGO

Nowy Teatr zaprosił osoby piszące, scenarzystów, architektów, dramaturgów, studentów, socjologów i wszystkich innych do wzięcia udziału w seminarium pisarskim Dromomania. Seminarium było próbą podjęcia tematów nowego osadnictwa, ruchów emigracyjnych i neokolonializmu.

Prowadzący, autor i dramaturg Adam Radecki oraz jego goście (m.in. Barbara Kinga Majewska, Kaja Kusztra, Jan Duszyński, Michał Korchowiec, Ignacy Kotkowski) wspólnie z uczestnikami seminarium w ciągu sześciu miesięcy tworzyli tekst dramaturgiczny, będący emocjonalnym komentarzem do tej problematyki.

O Dromomanii:

Współczesna psychiatria rozpoznaje dromomanię jako popęd do włóczędzy i bezustannej podróży. Jego wystąpienie może być spowodowane zaburzeniami nerwicowymi, depresyjnymi, schizofrenią lub innymi zaburzeniami psychicznymi, jak na przykład otępieniem. W większości wypadków osoby cierpiące na dromomanię nie są w stanie rzeczowo wyjaśnić przyczyn swoich wycieczek.

PROWADZENIE Adam Radecki

książka do zrobienia

---

31 MARCA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 1

LICZBA WIDZÓW: 90

WSTĘP WOLNY

WYKŁADY OTWARTE POŚWIĘCONE TWORZENIU
KSIĄŻKI OD KONCEPCJI PO FORMĘ

Książka do zrobienia w inspirujący i dowcipny sposób opowiada o projektowaniu książek. Solidna dawka wiedzy o artystycznym geście, o literach i typografii, o relacjach między słowem i obrazem, o zasadach kompozycji.

Tematy wykładów:

- Michał Büthner-Zawadzki "Jak ustrzec się błędów przy produkcji książki. Tips & hints"
- Aleksandra Cieślak "To, co jest, ma takie samo znaczenie, jak to, czego nie ma. Człowiek w przestrzeni książki. Odczuwanie w projektowaniu. O tworzeniu autorskiej książki ilustrowanej"
- Robert Oleś "Książka do zrobienia z mojego punktu widzenia. Opowieść o siłach i zamiarach"

ORGANIZATORZY Arctic Paper Polska, D2D.pl,
Wydawnictwo Dwie Siostry

zielona szkoła dla dorosłych

---

5 KWIETNIA – 31 MAJA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 8

LICZBA UCZESTNIKÓW: 54

Niezależnie od tego, czy chcielibyście kręcić roślinne kosmetyki, zacząć samodzielnie przygotowywać ziołowe napary pomocne w różnych dolegliwościach, czy rozpocząć kulinarną przygodę z dzikimi roślinami jadalnymi, najważniejsze to potrafić rozpoznać rośliny w terenie.

Jak więc rozróżnić mniszek od mlecza? Jak wygląda wczesną wiosną tasznik? Czym dzika marchew różni się od pasternaku? Jakie botaniczne pułapki czekają na nas na łące? Jak rozpoznać czarny bez, a jak odszukać kalinowe krzewy i na które części tych roślin lepiej uważać? O tym, i nie tylko, rzecz jasna, dowiecie się podczas serii botanicznych spacerów – dla dzieci i dorosłych.

Wszystkie opowieści o roślinach obiecujemy okraszyć garścią botanicznych anegdot, szczyptą mitologii i ciekawostek z fascynującego świata roślin. Warsztaty będą miały także swoją część mocno praktyczną i stacjonarną. Nauczymy Was, jak przyrządzać ziołowe napary – nie tylko herbaty, ale też aromatyczne i superzdrowe kawy. Pokażemy, jak się bawić w dziką fermentację, a na koniec podpowiemy, jak ekologicznie, zdrowo i w zgodzie z naturą dbać o własny ziołowy ogród.

Tytuły warsztatów:

— W poszukiwaniu dzikich roślin – wiosenne pączki i młode liście.

PROWADZĄCA Małgorzata Ruszkowska

— Herbaty i kawy z dzikich roślin

PROWADZĄCA Kaja Nowakowska

— Jak wyhodować własną odmianę pomidorów oraz ekologiczne opryski DIY

PROWADZĄCA Roberta Czarnecka

— W poszukiwaniu dzikich roślin – wiosenne kolory

PROWADZĄCA Małgorzata Ruszkowska

— Kwiatowe czekoladki

PROWADZĄCA Kaja Nowakowska

— W poszukiwaniu dzikich roślin – kwiaty

PROWADZĄCA Małgorzata Ruszkowska

— Dzika fermentacja

PROWADZĄCA Kaja Nowakowska

— W poszukiwaniu dzikich roślin – zwiastuny lata

PROWADZĄCA Małgorzata Ruszkowska

fantom bólu

---

6 KWIETNIA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 1

LICZBA WIDZÓW: 450

WSTĘP WOLNY

SPOTKANIE Z HANNA KRALL

Spotkanie z Hanną Krall z okazji premiery „Fantomu bólu”. To zebrane w jednym tomie wszystkie książki słynnej reportażystki, opowiadające o ludzkich losach, Zagładzie, historii i pamięci. „Fantom bólu” ukazuje się w czterdzieści lat po pierwszym wydaniu klasycznego tekstu „Zdążyć przed Panem Bogiem”.

Rozmowę z Hanną Krall i Mariuszem Szczygłem poprowadził Michał Nogaś („Gazeta Wyborcza”). Fragmenty „Fantomu bólu” przeczytała Maja Ostaszewska, a także sama autorka. Gościem spotkania był również Krzysztof Warlikowski.

PARTNER Wydawnictwo Literackie

program artystyczny
———— wydarzenia
interdyscyplinarne

festiwal zgromadzenia. sztuka wspólnoty

---

7 – 9 PAŹDZIERNIKA 2016

LICZBA WYDARZEŃ: 21

LICZBA WIDZÓW: 6126

Foto: Maciej Szcześniak

Tematem festiwalu był społeczny wymiar sztuki oraz potencjał prowokowania zmian poprzez działania artystyczne.

Na cały weekend, między 7 a 9 października, centrum stolicy zmieniło się w przestrzeń budowania tymczasowych, spontanicznych wspólnot, tworzonych dookoła działań artystycznych i społecznych. Na placu Defilad można było wziąć udział w warsztatach stolarskich dla kobiet i nie tylko, poszukać odpowiedzi na najważniejsze pytania podczas Kongresu Wrózek Polskich, posłuchać improwizowanych koncertów, obejrzeć wystawy, zaproponować swoje poprawki do Konstytucji podczas Parlamentu Zwykłych Ludzi, spotkać się i podyskutować z osobami zarówno myślącymi podobnie do nas, jak i kompletnie od nas odmiennie. W programie także znalazł się 14-godzinny maraton „Dziadów bez skrótów” w reżyserii Michała Zadary z Teatru Polskiego we Wrocławiu.

KURATORZY FESTIWALU Michał Zadara i Eliza Durka.

LABORATORIUM POMYSŁÓW

Wystawa interaktywna i targi wiedzy w jednym. Spotkania i rozmowy z ludźmi, którzy - przy pomocy inkubatora kulturalnych start-up'ów „Laboratorium Pomysłów” - zrealizowali swoje autorskie projekty społeczno-kulturalne na rzecz Warszawy.

ORGANIZATOR Towarzystwo Inicjatyw Twórczych “ę”

WIÓRY LECA, STOLARKA DLA KOBIEC I NIE TYLKO

Teatr Dramatyczny zmienia się w warsztat stolarski. Wspólne tworzenie stanowiska do karmienia i przewijania dzieci, które zostanie przekazane miejskiej instytucji kultury.

ORGANIZATOR Fundacja MaMa

WYSTAWA: NIC O WAS BEZ NAS

Wystawa prezentująca prace twórców pokolenia lat 80. Przegląd koncentruje się na dwóch tendencjach obecnych w praktyce artystów tej generacji – ambiwalentnym stosunku do kwestii zaangażowania społecznego oraz dążeniu do wyjścia poza tradycyjnie rozumianą autonomię sztuki.

ORGANIZATOR Fundacja Bęc Zmiana
KURATOR Szymon Żydek

PARLAMENT ZWYKŁYCH LUDZI - PISZMY POPRAWKĘ DO KONSTYTUCJI!

Piszemy poprawkę do konstytucji. W sali głównej Teatru Dramatycznego odbyło się Zgromadzenie Narodowe – Parlament Zwykłych Ludzi.

WE WSPÓŁPRACY Z Wydział Politologii UW, Akademia Psychologii Procesu
KOORDYNATOR Daniel Przystek

KONGRES WRÓZEK POLSKICH

Przez dwie godziny, siedem zawodowych wrózek i wróżbitów wieszczyło przyszłość Polski. Szukaliśmy odpowiedzi na racjonalne pytania w podświadomości i w z pozoru nieracjonalnych obszarach ludzkiej duszy i umysłu.

KURATOR Michał Zadara

INSTALACJA DRABINA JAKUBOWA

Instalacja Drabina Jakubowa powstała w ramach projektu „Wrocław - wejście od podwórza” organizowanego dla Wrocławia w ramach Europejskiej Stolicy Kultury 2016.

ORGANIZATOR Stowarzyszenie Artanimacje
KONCEPCJA Jakub Szczęsny/SZCZ, Marta Wójcicka

PLAC ZABAW DLA DZIECI Z PRZEDMIOTÓW CODZIENNEGO UŻYTKU

Banalny zestaw mebli domowych – stołów, krzeseł, dywanów, tapczanów i ław, został poddany serii ingerencji artystycznych zmieniających je w plac zabaw, miejsca do chowania się i rekreacji ruchowej.

ORGANIZATOR Stowarzyszenie Artanimacje

ROZBROJENIE KULTURY

Fragment wystawy Krzysztofa Wodiczki i Jarosława Kozakiewicza. Naczelnym zadaniem Instytutu Rozbrojenia Kultury i Zniesienia Wojen ma być wykreowanie przyjaznej przestrzeni do dyskusji, edukowania i mówienia o tym, jak pamięć, historia i sztuka mogą przyczynić się do budowania przyszłości wolnej od wojen.

ORGANIZATOR Zachęta Narodowa Galeria Sztuki

WARSZAWSKA ORKIESTRA ULICZNA, CZ. I I II

Muzyk i kompozytor Waclaw Zimpel specjalnie dla Festiwalu Zgromadzenia zebrał muzyków, którzy na co dzień grają na warszawskiej ulicy i skomponował dla nich utwory.

WOLNOŚĆ I KATECHIZM. CZYTANIA SZTUK

Na projekt „Wolność i katechizm” złożyły się trzy aktorskie czytania współczesnych sztuk i towarzyszące im panele dyskusyjne. Dramaty „Sumienie” Elżbiety Chowaniec, „Córka marnotrawna” Davida Turnera oraz „Historia Jakuba” Tadeusza Słobodzianka

---

WARSZAWSKA ORKIESTRA IMPROWIZACJI

Specjalnie dla Festiwalu Zgromadzenia zagrała działająca od 2013 roku Warszawska Orkiestra Improvizatorów pod wodzą stołecznego saksofonisty Ray'a Dickaty.

W NOCY JANUSZ OLEJNICZAK GRA CO CHCE, W TYM CHOPINA

Wspólnie słuchaliśmy Chopina, śniąc, pijąc kawę, marząc o tej albo innej Polsce...

HAKATON KULTURALNY

Połączenie potencjałów społeczności twórców i osób działających w kulturze ze społecznością

programistów/programistek, projektantów/projektantek i innych osób zajmujących się tworzeniem aplikacji mobilnych i webowych.

ORGANIZATORZY TechSoup, Koduj dla Polski, Fundacja Culture Shock

---

SPEKTAKL „DZIADY BEZ SKRÓTÓW”

Premiera „Dziadów” w roku 2016 była zwieńczeniem trzyletniego projektu artystycznego, wyzwania sceniczne, angażujące cały zespół Teatru Polskiego we Wrocławiu. Kilkunastogodzinny maraton teatralny wnikliwie oddaje sens słów Mickiewicza.

ORGANIZATOR Teatr Polski we Wrocławiu
REŻYSER Michał Zadara

KUROŃ - CZYTANIE DRAMATU

Najnowsza sztuka Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk przedstawia fakty z życia Jacka Kuronia zatopione

– dosłownie i w przenośni – w okrutnym, czasem zabawnym świecie nieistniejącej powieści. Jednak jej fikcyjny Autor jak najbardziej konfrontuje się z istniejącą rzeczywistością.

ORGANIZATOR Teatr Powszechny w Warszawie
AUTORKA Małgorzata Sikorska-Miszczuk
REŻYSERIA Paweł Łysak

WIELKA IMPROWIZACJA (DYRYGOWANA)

Kompozytor Krzysztof Knittel, wraz z przyjaciółmi (Adam Pierończyk/ saksofon sopranowy i altowy, Miłosz Pękala/instrumenty perkusyjne, José Manuel Albán Juárez/ instrumenty perkusyjne) przez trzy dni poprowadzili warsztaty improwizacji dyrygowanej, w których wzięli udział amatorzy, uczniowie i studenci tworząc muzyczną wspólnotę razem z prowadzącymi warsztaty.

ORGANIZATOR Polskie Stowarzyszenie Edukacji i Animacji Muzycznej

---

SPALANIE ENERGII DZIADÓW

Po zakończeniu spektaklu „Dziady bez skrótów” rozpaliśmy na Pl. Defilad ognisko – symbol skupiającej się w jednym miejscu wspólnoty.

program artystyczny
———— film

christoph schlingensief

vol.2

---

10 - 13 WRZEŚNIA 2016

LICZBA POKAZÓW: 4

LICZBA WIDZÓW: 230

WSTĘP WOLNY

PRZEGLĄD TWÓRCZOŚCI TEATRALNEJ
I TELEWIZYJNEJ CHRISTOPHA SCHLINGENSIEFA

Christoph Schlingensief to artysta totalny i bezwzględny prowokator. Reżyserował spektakle operowe, teatralne i słuchowiska radiowe, prowadził programy talk show, znany był jako performer, ale przede wszystkim jako reżyser filmowy. Współtworzył jedną z najważniejszych niemieckich scen teatralnych Volksbühne Berlin, z którą był związany aż do śmierci w 2010 roku. Schlingensief wskazywał tematy niewygodne i łamał wszelkie konwencje w docieraniu do istoty sprawy. Powtarzał, że, jak jego ojciec-farmaceuta, podaje widzom odrobinę trucizny, aby na zawsze wyleczyć ich z chorób naszych czasów.

Podczas przeglądu zaprezentowaliśmy jego twórczość teatralną i telewizyjną poświęconą m.in. grupom wykluczonym społecznie: bezrobotnym, ubogim, uchodźcom i osobom z niepełnosprawnościami.

Na festiwal złożyły się następujące filmy, prezentowane w czterech blokach:

ANIMATOGRAF

Seria Animatografów (2001)
Afrykańskie wieże (ATT Tagebuchfilm, 2005-2009)

GOŚCIE Frieder Schlaich (producent i przyjaciel,
Filmgalerie 451), Jolanta Woszczenko (kuratorka,
CSW Łaźnia)

ATTA ATTA

Pierwszy attaistyczny film (2003)

Za kulisami (2004)

GOŚCIE Henning Naas (Volksbühne Berlin), dr Moni-
ka Wąsik (Uniwersytet Łódzki)

AUSLÄNDER RAUS!

Kontener Schlingensiefel. Cudzoziemcy wynocha!

REŻYSERIA Paul Poet, (2002)

GOŚCIE dr hab. Iwona Kurz (Instytut Kultury Polskiej
UW), dr Christiane Fröhlich (Uniwersytet w Ham-
burgu, Uniwersytet Sabanaci), Aleksandra Chrza-
nowska (Stowarzyszenie Interwencji Prawnej).

PROWADZENIE Maciej Nowicki (Helsińska Fundacja
Praw Człowieka)

U3000

Odc. 1: Tysiąc teorii – Diedrich Diedrichse (2000)

Christoph Schlingensiefel – wywiad (2001)

Odc. 2: Joseph Beuys + Indie (2000)

Odc. 7: Afryka(2001)

Festiwal odbył się w ramach polsko-niemieckiego
roku jubileuszowego 2016 ŚWIĘTUJEMY!
zorganizowanego przez Goethe-Institut
i Ambasadę Niemiec z okazji 25-lecia Traktatu
o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy.

serce psa

---

9 PAŹDZIERNIKA 2017

LICZBA POKAZÓW: 1

LICZBA WIDZÓW: 77

POKAZ SPECJALNY FILMU LAURIE ANDERSON

„Serce psa”, film w reżyserii piosenkarki
i performerki Laurie Anderson, to medytacyjna
podróż w wewnętrzny świat artystki, pełen muzyki,
nowojorskich pejzaży i snów. Anderson dzieli się
z nami swoimi przemyśleniami na temat życia
i śmierci, nauk buddyzmu, a także wspomina
związki z najbliższymi jej ludźmi i zwierzętami.
Zaskakujący i nowatorski, niezwykle hołd dla
męża Lou Reeda i ukochanej terierki Lolabelle,
premierowo pokazywany w konkursie festiwalu
filmowego w Wenecji 2015.

Na specjalny pokaz nowego filmu Laurie Anderson
zaprosiliśmy właścicieli psów razem ze swoimi
czworonogami. Na dziedzińcu Nowego Teatru
spotkamyliśmy się też z podopiecznymi
i wolontariuszami Schroniska na Paluchu.

PARTNER Gutek Film

program artystyczny
———— wydarzenia
dla dzieci

muzyko — twory

7 WRZEŚNIA 2016 – 21 CZERWCA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 28

LICZBA UCZESTNIKÓW: 1280

PILOTAŻOWE ZAJĘCIA ZAJĘCIA ARTYSTYCZNE
DLA UCZNIÓW SZKÓŁ GIMNAZJALNYCH.

Z dala od sal lekcyjnych, ławek i dzwonka. Pilotażowy projekt edukacyjny Muzykotwory wprowadza młodzież do świata improwizacji w muzyce i teatrze z dala od szkolnej rutyny nauki o sztuce. Rytm – słowo – czas w muzyce i teatrze to wybrane tematy cyklicznych spotkań, w czasie których uczniowie gimnazjum, realizując przy okazji program nauczania sztuki, będą mogli wyrazić się w ruchu, grze na instrumentach muzycznych, doświadczyć improwizacji aktorskiej. Warsztaty dla zamkniętej grupy osób.

POMYSŁODAWCZYNI, AUTORKA, WSPÓŁPROWADZĄCA Dagna Sadkowska

AUTORKA, WSPÓŁPROWADZĄCA Anna Smolar
ORGANIZACJA Nowy Teatr i Gimnazjum Przymierza Rodzin nr. 2 w Warszawie

mała — dzika klasyka

13 WRZEŚNIA – 13 GRUDNIA 2016

LICZBA SPOTKAŃ: 4

LICZBA UCZESTNIKÓW: 193

CYKL KONCERTÓW MUZYKI POWAŻNEJ DLA
DZIECI W WIEKU 3+.

Czy można upichcić sonatynę Mozarta w garze z instrumentami? Jak chór prowadzi lekcję anatomii? Dlaczego klarnet nie lubi latać? Odpowiedzi na te

pytania poszukiwali najmłodszy w trakcie koncertów-warsztatów z muzyką klasyczną. Utwory stare i najnowsze serwowane były przez znakomitych solistów i zespoły przy współudziale dzieci.

Koncerty:

Muzyczna szkoła latania
SKRZYPCE Dagna Sadkowska
KLARNET Michał Górczyński

Muzyczna kuchnia
Kwartet Dzik w składzie:
SKRZYPCE Aleksandra Bugaj, Dagna Sadkowska
ALTÓWKA Jakub Fiebig;
WIOLONCZELA Cecylia Stanecka

Muzyczna lekcja anatomii
Chór Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego
DYRYGENT Lilianna Krych

Muzyczna parada zwierząt
MARIMBA Paweł Nowicki
SKRZYPCE Dagna Sadkowska

przypadek miasto

18 WRZEŚNIA – 4 GRUDNIA 2016

LICZBA SPOTKAŃ: 10

LICZBA UCZESTNIKÓW: 305

CYKL RODZINNYCH WARSZTATÓW
O ARCHITEKTURZE

Miasto to złożony twór, którego części składowe muszą ze sobą współgrać, a często bywają niespójne. Podczas warsztatów dzieci dowiadywały się jaka jest rola architektury, urbanistyki i jak kształtuje się przestrzeń miejską, a także, jaki wpływ mają na to mieszkańcy. Każde spotkanie to dyskusje z dziećmi i warsztaty terenowe – elementy realizacji (bądź nawet całość) przygotowanej podczas warsztatów dzieci będą mogły zabrać do domu!

Młodzi uczestnicy i ich opiekunowie aktywnie „uczylili się miasta”. Pojawiły się tematy związane z architekturą, przestrzenią miejską, dziedzictwem kulturowym, ochroną zabytków, urbanistyką

i zielenią. Dzieci poznawały miasto także zmysłami, próbując je usłyszeć, zastanawiając się czy można je poczuć, przekonując się w jaki sposób architektura może wpływać na nasz nastrój. W planie warsztatów nie zabrakło również zajęć plenerowych z elementami gry miejskiej.

Warsztaty:

Miasto – Przestrzeń do mieszkania

Zieleń w wielkim mieście

Rozejrzyj się wokół! Warsztaty terenowe z elementami gry miejskiej

Zabytki od-nowa

Architektura zmysłów

Muzyka miasta

Zwierzęta w wielkim mieście

Wyreżyseruj miasto

Architektura dobrego nastroju

Drewno i beton

Warsztaty były kontynuacją cyklu „Przypadek miasto” z 2015 roku. Autorką koncepcji i koordynatorką cyklu była Patrycja Jastrzębska.

Foto: Emilia Piławska

Indianie. rodzinne warsztaty teatralne

Foto: Emilia Pławska

---

12 LISTOPADA – 10 GRUDNIA 2016

LICZBA SPOTKAŃ: 5

LICZBA WIDZÓW: 126

WARSZTATY DO DZIECI 5 – 10 LAT

Teatralne laboratorium dla dzieci i rodziców otwierające proces twórczej pracy nad spektaklem Teatru 21 i Nowego Teatru pt. „Indianie”. Podczas spotkań twórcy, edukatorzy oraz uczestnicy wspólnie poszukiwali inspiracji, dzieląc się jednocześnie teatralnym warsztatem i doświadczeniem. Zajęcia wspólnie prowadzili animatorzy oraz aktorzy Teatru 21 – osoby z zespołem Downa lub autyzmem.

Tytułowi Indianie i ich kultura stali się punktem wyjścia do rozmowy o różnorodności, o nas samych, naszych wspólnotach, rodzinnych historiach, rytuałach i pielęgnowaniu małych tradycji; a także zaproszeniem do wspólnej zabawy odwołującej się do naturalnych instynktów, relacji międzyludzkich, spontanicznych zachowań oraz bliskości z naturą.

Tytuły zajęć:

Wędrowki plemienne

PROWADZENIE Justyna Wielgus, Katarzyna Lalik, Marta Stańczyk oraz Grzegorz Brandt

Wielki wódz

PROWADZENIE Justyna Sobczyk

Rodzina językowa

PROWADZENIE Justyna Lipko- Konieczna

W kręgu

PROWADZENIE Justyna Wielgus

Potlacz

PROWADZENIE Katarzyna Pawłowska

indianie

premiery

9 – 11 GRUDNIA 2016, 5 – 6 KWIETNIA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 8

LICZBA WIDZÓW: 528 + 364 (TOURNEE) = 992

SPEKTAKL DLA DZIECI NOWEGO TEATRU
I TEATRU 21

Spektakl o odwadze. Podróż do źródeł odwagi ukrytych w tajemniczej historii Czarnego Węża. Czym jest dzisiaj odwaga? Jak być odważnym? Jak żyć odważnie? Jak zachęcać do odwagi? A może wcale jej nie potrzebujemy?

Jeśli pomyśleć o odwadze jako o ciekawości i pragnieniu poznania świata, to w dzieciństwie wszyscy jesteśmy odważni. Jednak proces edukowania bardzo często tłumi ciekawość i ujarzmia

temperament. Dlatego nie każdy dorosły jest nadal odważny.

Niech więc nawiedzą nas indiańscy bohaterowie. A wraz z nimi zwierzęta, żywoły, słońce i księżyc. Każdy z nas chowa w pamięci odważnych bohaterów. Być może znajdzie się w niej trochę miejsca dla Indian?

Aktorzy Teatru 21 przywołają ducha wojowniczek i wojowników. Nie bójcie się! Usiądźmy w kole, Słyszycie dźwięk bębna? Zatańczmy razem taniec pow-pow! Tak, Indianie powracają!!! My potrzebujemy ich, a oni nas.

REŻYSERIA Justyna Sobczyk

DRAMATURGIA Justyna Lipko-Konieczna

SCENARIUSZ Justyna Lipko-Konieczna, Justyna Sobczyk

TEKSTY aktorzy Teatru 21

RUCH Justyna Wielgus

SCENOGRAFIA I ŚWIATŁO Justyna Łągowska

KOSTIUMY, REKWIZYTY Wiśła Nicieja

MUZYKA Paweł Andryszczyk

WIDEO Tomasz Michalczewski

ASYSTENT REŻYSERA Jakub Drzewiecki, Justyna Wielgus

PRODUKCJA Agnieszka Delman, Marcei Sulecki
Występują Grzegorz Brandt, Magdalena Czerwińska, Anna Drózd, Teresa Foks, Daniel Krajewski, Maja Kowalczyk, Jan Adam Kowalewski, Barbara Lityńska, Anna Łuczak, Aleksander Orliński, Martyna Peszko, Michał Pęszyński, Emilia Rajca, Piotr Sakowski, Aleksandra Skotarek, Cecylia Sobolewska, Marta Stańczyk, Piotr Swend, Magdalena Świątkowska, Justyna Wielgus

PREMIERA 9 grudnia 2016

PRODUKCJA Nowy Teatr i Teatr 21

Foto: Grzegorz Press

czule czytanki

WRZESIEŃ 2016 – CZERWIEC 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 34

LICZBA UCZESTNIKÓW: 400

WSTĘP WOLNY

WARSZTATY RODZINNE Z KSIĄŻKĄ

Cykl spotkań poświęconych książce dla dzieci, organizowany przez księgarnię Czuły Barbarzyńca od 2003 roku, a w Nowym Teatrze od stycznia 2017. Wybieramy nowości, zapraszamy najmłodszych do zabaw inspirowanych literaturą, a rodzicom staramy się pokazać, jak wykorzystać książkę w wychowaniu dzieci.

załóż to! warsztaty poświęcone kostiumowi

---

14 – 29 STYCZNIA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 4

LICZBA UCZESTNIKÓW: 65

WARSZTATY DLA DZIECI W WIEKU 9-14 LAT

Kostium w teatrze to nie tylko ubiór aktora, ale istotna część dopełniająca obraz sceniczny. Wyraża charakter postaci, może być symbolem lub metaforą. Wprowadza aktora i widza w konkretny kontekst historyczny, społeczny lub estetyczny. Na warsztatach poznawaliśmy twórców, którzy projektowali niezwykle kostiumy teatralne: artystów szkoły Bauhaus, dadaistów oraz Henriego Matisse'a, Kazimierza Malewicza, Pabla Picasso i Sonię Delaunay. Dzieciaki projektowały, wycinały i wykonywały kostiumy dla siebie lub wybranych postaci. Wśród tematów znalazły się: Bauhaus, Kształt, Kosmos, Dada

PROWADZĄCE Karolina Bielawska, Zuza Golińska

zimowe poranki

---

24 STYCZNIA 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 6

LICZBA WIDZÓW: 240

WSTĘP WOLNY

OTWARTA ŚWIETLICA NOWEGO TEATRU

W zimowe wtorki Świetlica Nowego Teatru była otwarta dla najmłodszych, ich rodziców i opiekunów. Zapewniliśmy interesujące zabawki, muzykę, dobrą atmosferę i przestrzeń przyjazną dla maluchów do swobodnej zabawy z rówieśnikami.

Program zajęć z wydawnictwem TATARAK:

Warsztaty wokół książki "Bardzo głodna gąsiennica" Eric Carle - wspólne czytanie i malowanie gąsienic i motyli.

Warsztaty z książką Erica Carle "Od stóp do głów" - zabawa połączona z elementami gimnastyki oraz tworzenie masek karnawałowych.

Warsztaty z książką Erica Carle "Konik morski" - budowanie dna morskiego z ciastoliny i zabawy z piratami.

Warsztaty z książkami "Moja pierwsza książka o kolorach", "Moja pierwsza książka o liczbach". Wspólne czytanie i zajęcia z poznawania kolorów i liczb oraz warsztaty plastyczne.

mamomi premiery

4 – 19 MARCA, 26 – 28 MAJA 2017

LICZBA PRZEDSTAWIEŃ: 26

LICZBA WIDZÓW: 973

PREMIERA INSTALACJI PERFORMATYWNEJ IZY CHLEWIŃSKIEJ DLA DZIECI W WIEKU 0,5-2 LATA I ICH OPIEKUNÓW.

MaMoMi działa na wszystkie zmysły dziecka. Wykorzystuje naturalną potrzebę zabawy i ciekawość dzieci. Poprzez ruch, obserwację, elementy wizualne i dźwięk wpływa na rozwój zdolności społecznych, poznawczych i percepcyjnych. Dziecko może aktywnie uczestniczyć w przedstawieniu lub tylko je obserwować.

Sensualna przestrzeń, w której wszystko podlega prawom surrealistycznego świata. Wiszące kule, latające ryby, sensoryczne rękawy i zgniecione planety będzie można przesuwac, ściągać na ziemię, podrzucać i bawić się nimi, aby stawały się tym, czym chcemy. Dźwięk w przestrzeni będzie odzwierciedlać harmonię kosmosu.

Przewodnikiem po tym fantastycznym świecie będzie wyobraźnia i głos, który mówi kilkoma językami. Podczas spektakli dwie performerki zbadają przestrzeń i wzajemne relacje za pomocą ruchu i choreografii. Ich zabawa z ciałem, jego ciężarem, długością i szerokością to początek wspólnego działania z dziećmi i ich opiekunami. Światło, subtelne wizualizacje i zapach wprowadzą was w stan relaksu ciała i umysłu. MaMoMi to przestrzeń, w której można odpocząć, umocnić kontakt z dzieckiem, spędzić z nim dobry czas, a później przenieść to doświadczenie do domu.

Co w MaMoMi jest niezwykłego? Wszystko – to odpowiedź tak banalna, jak prawdziwa. Niezwykła jest przestrzeń, w której przebywamy – spokojna, wyciszająca i umożliwiająca rozluźnienie się na głębokim poziomie. Nie ma klasycznego podziału na scenę i widownię – jest elipsa, w której wszyscy są równi, są w takim miejscu, w którym czują się najlepiej. Niezwykła jest muzyka, skomponowana przez Joannę Halszkę Sokołowską, bardzo pierwotna, niosąca ze sobą ukojenie – mnie przypominała trochę śpiew delfinów. Niezwykłe są przedmioty, których niedookreślenie sprawia, że są tym, czym postanowimy, że będą. A zanim postanowimy – zachęcają do tego, by je zbadać – wzrokiem, dotykiem, słuchem, wszystkimi zmysłami sprawdzić, czym dla nas w tej chwili są.
Moi-mil.pl

REŻYSERIA Izabela Chlewińska

WYKONANIE Izabela Chlewińska, Katarzyna Sitarz

MUZYKA Joanna Halszka Sokołowska

SCENOGRAFIA Tomasz Bergmann

PREMIERA 4 marca 2017

Foto: Marta Rybicka

zielona szkoła zajęcia dla dzieci

---

1 KWIETNIA – 24 CZERWCA 2017

ILOŚĆ SPOTKAŃ: 12

LICZBA UCZESTNIKÓW: 252

Spacery i warsztaty przyrodnicze dla dzieci w wieku od 5 lat. Zajęcia mają na celu zaprezentowanie dzieciom bogactwa miejskiej przyrody i objaśnienie podstawowych zjawisk zachodzących w przyrodzie. Zaplanowaliśmy je jako zajęcia terenowe, ale w razie niepogody mogą się one odbyć w świetlicy.

Tytuły warsztatów:

— W poszukiwaniu wiosny

PROWADZĄCY Igor Siedlecki

— Miejscy spryciarze czyli o wronie, sroce i gawronie

PROWADZĄCY Marcin Siuchno

— Skrzydlaci podróżnicy czyli o ptakach migrujących

PROWADZĄCY Stanisław Łubieński

— Kto pod kim dołki kopie czyli o bezkręgowcach żyjących w ziemi.

PROWADZĄCY Igor Siedlecki

— Trele, kłaskania i świergoty. Ptasie głosy

PROWADZĄCY Stanisław Łubieński

— Jak przyjrzeć się biegaczom, jak schwytać motyla czyli o metodach łapania owadów!

PROWADZĄCY Igor Siedlecki

— Jak mieszka sikorka czyli o ptasich gniazdach.

Jakie miejsca na gniazda wybierają ptaki i po czym poznać, że budka lęgowa jest zajęta.

PROWADZĄCY Marcin Siuchno

— Królestwo mrówek

PROWADZĄCY Igor Siedlecki

— Jak one latają czyli co sprawia, że ptaka unoszą się w powietrzu?

PROWADZĄCY Marcin Siuchno

— Ogrodnik łakomczuch – czyli rośliny jadalne w mieście?

PROWADZĄCY Małgorzata Ruszkowska

— Jak mieszka sikorka czyli o ptasich gniazdach.

Jakie miejsca na gniazda wybierają ptaki i po czym poznać, że budka lęgowa jest zajęta 2

PROWADZĄCY Marcin Siuchno

— Co żyje w kałuży?

PROWADZĄCY Grzegorz Stopa

PARTNER Dzika Ochota

push the spring

---

2 KWIETNIA 2017

LICZBA WYDARZEŃ: 1

LICZBA UCZESTNIKÓW: 800

WSTĘP WOLNY

‘Push the Spring’ to coroczne rozpoczęcie sezonu jazdy na na longboardzie i rolkach. Sceną dla wydarzenia tym razem był plac Nowego Teatru szczelnie wypełniony przez deskorolkowców. Każdy, kto jeździ i nie jeździ, mógł przyjść i wziąć udział. Najważniejszym celem było spotkanie i wspólne spędzenie czasu. Odbyły się warsztaty i szkółki jazdy na longboardzie, I Love Rolki, zawody dla longboardzistów i rolkarzy, pogadanki o historii rolek i desek w Polsce. Można było też poszaleć w Strefie Sportów Miejskich.

zielona szkoła. zajęcia dla szkół

KWIECIEŃ – CZERWIEC 2017

LICZBA SPOTKAŃ: 24

LICZBA UCZESTNIKÓW: 604

Zajęcia uczniów klas 1-3 oraz 4-6 szkół podstawowych. Każda z klas w ciągu trzech wiosennych miesięcy (kwiecień - czerwiec) brała udział w zajęciach z trzech dziedzin: rośliny, stawonogi i ptaki. Miały one na celu zaprezentowanie dzieciom bogactwa miejskiej przyrody i objaśnienie podstawowych zjawisk zachodzących w przyrodzie.

Program zajęć:

— Zajęcia ornitologiczne:
Ptasie radio – czyli kto tu ćwierka?
Kos czy szpak czyli jaki to ptak?

— Zajęcia botaniczne:
Od żołądzia do dębu?
Po co roślinom liście?

— Zajęcia entomologiczne:
Trąbka motyla i słodki nektar czyli krótka historia
o zapylaniu!
Jak być dobrym zapylaczem?

PROWADZENIE Stanisław Łubieński, Igor Siedlecki,
Małgorzata Ruszkowska, Roberta Czarnecka,
Kaja Nowakowska, Marcin Siuchno.

dzień dziecka koncert jerza igora

---

4 CZERWCA 2017

LICZBA WYDARZEŃ: 4

LICZBA UCZETNIKÓW: 1200

WSTĘP WOLNY

Foto: Michał Murawski

DZIEŃ DZIECKA W NOMYNYN TEATRZE

Przestrzeń przed Nowym Teatrem po raz kolejny zamieniła się w wielki plac zabaw. Z okazji Dnia Dziecka zaprosiliśmy dzieci, rodziców i każdego, kto nie chce dorosnąć na plenerowy koncert znanego i lubianego Jerza Igora.

Jerz Igor to duet piszący i wykonujący piosenki dla dzieci w każdym wieku. Tworzą go Jerzy Rogiewicz i Igor Nikiforow, multiinstrumentaliści znani z licznych zespołów, które gdybyśmy mieli wymienić, to trwałoby stanowczo zbyt długo.

Na żywo Jerza Igora wspomagał kilkuosobowy zespół, złożony z najlepszych i najsympatyczniejszych muzyków kraju i zagranicy: Jerzego Rogiewicza, Igora Nikiforowa, Karolinę Rec, Jakuba Czubaka, Tomasza Dudę, Tomasza Dworakowskiego i Maurycyego Idzikowskiego.

Podczas koncertu można było rozmawiać i biegać. Przez cały dzień w menu królowało dzieciństwo! Lody, świeża lemoniada, a dla starszych kawa.

Wydarzenia towarzyszące:

- Elementarz, reżyseria: Michał Zadara (Świetlica Nowego Teatru)
- Jedz, pij i lep, Bufet Śniadaniowy połączony z warsztatami z ceramiki (Kawiarnia Wars i Sawa)
- Czułe Czytanki (księgarnia Czuły Barbarzyńca)
- Stare, dobre gry i zabawy podwórkowe! Wyciągi kapsli, klasy, komórki do wynajęcia, szczur i inne klasyki

wars i sawa

---

w nowym teatrze

Wars i Sawa w Nowym serwują wegetariańskie sezonowe menu, lunchy oraz kontynuują kulinarną tradycję i świetną atmosferę, z których słynęli w poprzedniej siedzibie na Powiślu. W każdą niedzielę zapraszają również na śniadania i warsztaty ceramiczne.

partnerzy i patroni medialni

∞
jest
grane24

TOK FM Pierwsze
Radio
Informacyjne

FATHERS

SZUM

empik

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

CULTUREPI

Foto: materiały Pardon To Tu

NOWY TEATR

Madalińskiego 10/16
02-513 Warszawa

Sekretariat:
sekretariat@nowyteatr.org
22 379 33 00

Rezerwacje:
bilety.nowyteatr.org
bow@nowyteatr.org
22 379 33 33

nowyteatr.org

Redakcja raportu: Ewa Cichowicz-Vedral,
Dominik Skrzyppkowski
Projekt graficzny: Natalia Osadowska